

K E N D E L S E

Afsagt 2. oktober 2023

(Højesteretsdommer Jørgen Steen Sørensen)

i

Faglig voldgiftssag nr. FV 2022-1009

Forbundet i Mediehus X

for

A

(advokat Rie Matilde Bjørkman)

mod

Mediehus X

(advokat Søren Skjerbek)

1. Uoverensstemmelsen

Sagen angår, om Mediehus X skal betale godtgørelse til A som følge af, at han den 29. november 2021 blev afskediget fra sin stilling som producent i Mediehus X's Koncertsted 1, Projekt 1 og Radiostation 1.

2. Påstande

Klageren, Forbundet i Mediehuset X for A, har påstået, at Mediehuset X til A skal betale 701.312,88 kr. i godtgørelse for usaglig afskedigelse (påstand 1) og 539.831,16 kr. i overenskomstmæssig særlig godtgørelse (påstand 2).

Indklagede, Mediehus X, har over for påstand 1 påstået frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb, og over for påstand 2 frifindelse.

Indklagede har ikke haft bemærkninger til de opgjorte beløb, der efter det oplyste svarer til henholdsvis 52 ugers og 9 måneders løn i den stilling, som A blev afskediget fra.

3. Sagens behandling i faglig voldgift

Sagen blev mundtligt forhandlet den 18. august og 25. september 2023 med højesteretsdommer Jørgen Steen Sørensen som opmand.

Sidedommere for klageren var arbejdsretschef Jeppe Wahl-Brink, FH, og forbundsformand Ricki Morey, forbundet i Mediehus X.

Sidedommere for indklagede var chefkonsulent Rebekka Dickmeiss Plomgaard og HR-chef Nanna Abildstrøm, begge Mediehus X.

Der blev afgivet forklaring af A, B, C, D, E, F og G.

Der var efter votering ikke flertal for et resultat blandt sidedommerne. Afgørelsen skal derfor træffes af opmanden.

4. Sagsfremstilling

4.1. Mediehus X's kor

Efter det oplyste bestod Mediehus X's kor i de første år efter 2000 af ca. 50 piger og kvinder i alderen 16-22 år. Medlemmerne af koret er ikke ansat i Mediehus X, men tilknyttet på frivilligt grundlag. Det indebærer bl.a., at de ikke er omfattet af Mediehus X's overenskomster eller af reglerne om tillidsrepræsentanter.

I den periode, som forløbet i 2006 angår, blev et af kormedlemmerne udpeget som korformand. Korformandens opgaver kunne variere over tid, men bestod bl.a. i at repræsentere koret i officielle sammenhænge og være bindeled mellem chefdirigenten og kormedlemmerne.

Korets primære aktiviteter består i afholdelse af koncerter i Mediehus X's Koncertsted 1 og på turnéer i Danmark. Koret deltager også i TV- og radioproduktion og i koncertaktiviteter i udlandet.

H var chefdirigent for koret fra 2001-2010.

J havde som orkester- og korchef i Mediehus X ansvar for koret fra 2000-2007.

4.2. A's ansættelse i Mediehus X

A begyndte som sanger i Mediehus X i 1979. I 1997 blev han ansat i en tidsbegrænset fuldtidsstilling som korproducent og i 2001 som orkester- og koradministrator.

Af et brev af 20. februar 2001 fra A til D fremgår om hans arbejdsopgaver bl.a.:

”Personaleansvar for K og L	- tjenesteplaner - prøvespil/foresyngninger og stillingsbesættelser - overenskomstforhandlinger - orlov'er - personaleudvalgsmøder
Delt turnéansvar	- for K med M/??/??
Fuldt turnéansvar	- for L/N
Delt turnéansvar	- for Radiopigekoret med H
Producentkab	- for et antal fælles K/L-produktioner efter aftale
Funktion i øvrigt	- stedfortrædende for D i administrative, ikke-kunstneriske anliggender, såfremt dette fortsat måtte ønskes, - det er ikke mit krav - det samlede administrative ansvar for L/N under reference til D, mao. at en ny korproducent til L's øvrige produktioner refererer til mig.”

Fra 2010 og indtil afskedigelsen i november 2021 var A producent for Mediehus X's Symfoniorkester.

4.3. Forløbet i 2006

Om forløbet i 2006 vedrørende en henvendelse fra G til H foreligger der kun i begrænset omfang skriftlig dokumentation.

Af en mail af 10. marts 2006 fra G til A fremgår:

”Kære A,

Jeg har netop modtaget dit brev, og beklager selvfølgelig meget at jeg ikke har nået at følge op på vores aftale ved mødet d. 5. januar. Jeg er lige startet på et nyt studie og nyt arbejde, og har haft en del at se til. Jeg vil naturligvis snarest muligt få det skrevet, og beklager endnu en gang at dette ikke er sket for for længst.

Venlig hilsen,

G”

Af A's svar samme dag fremgår:

”Kære G.

No problem og helt i orden. Jeg ville blot sikre mig, at det ikke gik i glemmebogen. Lyder spændende med nyt studium og job.

Bedste hilsener

A”

Af A's mail af 3. april 2006 til G fremgår:

”Kære G.

Nu er vi så nået dertil, hvor jeg må bede dig sende mig det aftalte brev, inden sagens forløb fortaber sig i det dunkle. Hvis du har behov for hjælp med at forfatte brevet, står jeg som tidligere nævnt til rådighed, men one way or another regner jeg med at høre fra dig inden ugens udgang.

Bedste hilsener

A.”

Af G's brev af 4. april 2006 til H fremgår:

”Kære H,

Jeg vil hermed som aftalt gerne gøre rede for mine intentioner i mit brev fra d. 18/12-05.

Jeg kan efter vores samtale godt se, at det på nogle punkter kan misforstås. Men jeg understreger nu endnu en gang at der på intet tidspunkt er tale om anklager mod din person.

Brevet var skrevet i bekymring om den generelle stemning i og omkring koret, og jeg beklager derfor, at det gennemgående bærer præg af en bebrejdende tone. Det lader til, at stemningen er blevet en del bedre nu, hvad angår sladder og snak i krogene, hvilket jeg ser som en særdeles positiv konsekvens af vores samtale.

Jeg vil ydermere gerne undskylde for den ubehagelige indgriben mit brev kan have haft i dit privatliv, og beklager meget hvis du har følt dig direkte anklaget af mig.

Jeg er dog glad for at vi fik redt trådene ud, og at du tog min bekymring om stemningen i koret seriøst. Det lader jo til at vi er grundlæggende enige om vigtigheden af et godt arbejdsklima, og jeg synes du har fået vendt situationen utrolig godt.

Og så skylder jeg dig her på falderebet også en stor tak for nogle herlige år i koret. De har betydet enormt meget for mig!

Kærlig hilsen,

G.”

4.4. Advokatundersøgelsen i 2021

4.4.1. Kommissoriet

I 2021 bad Mediehuset X advokatfirmaet Norrbom Vinding om at gennemføre en undersøgelse af forhold i Mediehuset X's kor. Af kommissoriet af 29. april 2021 fremgår bl.a.:

"1.1 Opgavebeskrivelse

1.1.1 Mediehuset X har anmodet Norrbom Vinding om at forestå en undersøgelse af, om der igennem årene har været udvist krænkende adfærd i Mediehuset X's kor i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed. Undersøgelsen skal afdække og redegøre for omfanget og karakteren af en sådan mulig krænkende adfærd. Hvis det vurderes, at der har været udvist krænkende adfærd, skal Norrbom Vinding samtidig komme med sine anbefalinger til, om dette bør give anledning til juridiske og/eller etiske konsekvenser.

1.1.2 Norrbom Vinding skal derudover undersøge, om der igennem årene har været indgivet klager om krænkende adfærd i form af seksuel chikane fra de kvinder, som har været tilknyttet Mediehuset X's kor eller andre – eksempelvis deres forældre. Hvis dette er tilfældet, skal Norrbom Vinding undersøge, hvordan sådanne klager er håndteret ledelsesmæssigt, og i den forbindelse komme med sine anbefalinger til, hvordan sådanne sager fremover håndteres bedst muligt.

1.2 Baggrund

1.2.1 Baggrunden for den iværksatte undersøgelse er, at Mediehuset X har modtaget anonyme henvendelser om krænkende adfærd af en sådan karakter, at Mediehuset X har fundet det nødvendigt at få afdækket de pågældende forhold.

1.2.2 Mediehuset X tager afstand fra enhver form for krænkende handlinger, og Mediehuset X's kor, hvor der navnlig er tilknyttet unge kvinder i alderen 15-18 år, skal – som alle andre steder i Mediehuset X – være et trygt sted.

Derfor er det også helt afgørende at få undersøgt, om, og i givet fald i hvilket omfang, der er nogen, som måtte have været udsat for krænkende adfærd i form af seksuel chikane. En sådan undersøgelse er således nødvendig for at kunne sikre, at der til enhver tid er de bedste og mest trygge rammer omkring Mediehuset X's kor, og at alle kan have tillid til, at Mediehuset X ikke tolererer nogen form for uacceptabel adfærd.

1.3 Metode

1.3.1 Undersøgelsen er tilrettelagt således, at Norrbom Vinding identificerer de chefer, der igennem årene har haft et ledelsesansvar – enten formelt eller reelt – og/eller medarbejdere i en central stilling – i forhold til Mediehuset X's kor, og som vurderes at kunne have en viden om, hvorvidt der måtte være udvist krænkende adfærd i form af seksuel chikane.

Dette omfatter såvel nuværende som i muligt omfang tidligere ansatte chefer.

De pågældende gives herefter mulighed for at deltage i et interview med henblik på at få afdækket, hvad de måtte have af viden om de anførte temaer for undersøgelsen.

1.3.2 Der etableres herudover en indberetningsordning, hvor de, der måtte have været udsat for en krænkende adfærd i form af seksuel chikane, eller andre, der måtte have viden herom, vil kunne henvende sig i perioden fra den 5. maj 2021 indtil den 1. juli 2021.

Der henvises til retningslinjer for indberetningsordningen.

1.3.3 I samarbejde med Mediehus X vil Norrbom Vinding tage stilling til, hvordan det bedst muligt sikres, at de, der har mulighed for at benytte indberetningsordningen, bliver orienteret om muligheden herfor.

1.3.4 Undersøgelsen vil derudover basere sig på eventuelt relevant skriftligt materiale.

1.3.5 I det omfang, der måtte blive rettet beskyldninger om krænkende adfærd i form af seksuel chikane mod navngivne personer, vil Norrbom Vinding give de pågældende mulighed for kontradiktion. Dette indebærer, at de pågældende bl.a. vil gives mulighed for at deltage i et interview, som vil ske under iagttagelse af deres retssikkerhed.

1.3.6 Dertil kommer, at undersøgelsen gennemføres som en almindelig advokatundersøgelse, jf. Danske Advokaters vejledning om advokatundersøgelser.

1.4 Afrapportering og offentliggørelse

1.4.1 Baseret på de gennemførte undersøgelser udarbejder Norrbom Vinding en skriftlig redegørelse. Norrbom Vinding vil samtidig udarbejde et resumé af undersøgelsens resultater, der vil kunne offentliggøres.”

4.4.2. Samtale mellem Norrbom Vinding og A den 12. maj 2021

Af et brev af 3. maj 2021 fra Norrbom Vinding til A fremgår bl.a.:

”Som du er blevet orienteret om, har Mediehus X anmodet Norrbom Vinding om at foretage en undersøgelse af, om der igennem årene har været udvist krænkende adfærd i Mediehus X’s kor i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed. Samtidig skal det undersøges, om der har været indgivet klager om krænkende adfærd, og hvordan sådanne eventuelle klager er blevet håndteret ledelsesmæssigt.

Undersøgelsens forløb er nærmere beskrevet i kommissoriet og i retningslinjer for indberetning, som er vedlagt dette brev.

Som det fremgår af kommissoriet, vil der blive etableret en indberetningsordning, hvor de, der måtte have været udsat for en krænkende adfærd, eller andre, der måtte have viden herom, vil kunne henvende sig.

Derudover vil Norrbom Vinding have mulighed for at tale med de chefer, der igennem årene – enten formelt eller reelt – har haft en form for ledelsesansvar og/eller medarbejdere i en central stilling – i forhold til Mediehus X’s kor.

Som led i undersøgelsen vil vi derfor gerne invitere dig til en samtale, hvor vi vil spørge nærmere ind til, hvad du måtte have af viden om mulige krænkelse i Mediehus X’s kor og om modtagelsen og håndteringen af eventuelle klager.

Mødet afholdes 12. maj 2021, kl. 13.00 hos Norrbom Vinding, Dampfærgevej 26, 2100 København Ø.

I et undersøgelsesforløb er det normalt sådan, at alle dem, der inviteres til at deltage i en samtale, gives mulighed for at medbringe en bisidder. Derfor opfordres du også til at tage en bisidder med til mødet; det kan fx være en repræsentant fra din faglige organisation.

Efter mødet vil der blive udarbejdet et referat, som du vil få mulighed for at kommentere på og godkende.”

Af et referat af samtalen den 12. maj 2021, som A har godkendt den 4. juni 2021, fremgår bl.a.:

"3.3 A blev i 2001 ansat som orkester- og koradministrator og i de følgende år fungerede han som orkester- og korchef D's "højre hånd".

På dette tidspunkt var H netop tiltrådt som chefdirektør for Mediehus X's kor. H havde en ambition om at hæve og professionalisere niveauet for Mediehus X's kor, og i den forbindelse blev A bedt om at hjælpe til med at arrangere Mediehus X's kors udenlandsturneer. A var dermed ansvarlig for den praktiske og logistiske planlægning, herunder økonomien, indkøb af flybilletter, indkvartering, visumansøgninger mv.

3.4 Den eneste kontakt, som A derudover havde til Mediehus X's kor, bestod i, at han afholdt informationsaftener for pigerne og deres forældre om kommende turneer samt løbende orienterede pigerne om turneerne og diverse praktikaliteter.

4. Mediehus X's kor

4.1 I de følgende år arrangerede A Mediehus X's kors ture til Frankrig, England, Sydafrika, Kina, Canada/USA samt en dagstur til Murmansk. A mente, at turen til Murmansk, der var den sidste tur, han havde stået for, var i 2005. Adspurgt oplyste A, at han havde været med Radiokammerkoret på Island, der bestod af voksne fuldtidsansatte sangere, men ikke med Mediehus X's kor.

4.2 Udover H, to kvindelige sanglærere samt muligvis en forælder til en af pigerne i koret havde A også selv været med på de pågældende udlandsture. I Kina og Murmansk havde korets protektor, daværende prinsesse O, og hendes følge tillige været med. Den daværende formand for Frederiksberg Fonden, som støttede koret økonomisk i en årrække, havde derudover også været med på en del af turene. På de fleste ture havde hans hustru også været med.

D rejste også med koret, bl.a. til Australien. Han var dog ikke med på de ture, som A havde arrangeret og rejste med på.

4.3 Måden hvorpå de boede, når de var på udlandsture, kunne variere meget. I nogle tilfælde havde de været indlogeret privat — fx hvis et andet kor havde været værter for Mediehus X's kor — og andre gange overnattede de på vandrehjem eller hoteller. Når de rejste, var det som én samlet gruppe på i alt 50-60 mennesker, hvoraf de 45-50 var piger.

4.4 A oplyste, at der ham bekendt ikke blev arrangeret sociale arrangementer i Mediehus X for Mediehus X's kor. Da H tiltrådte, indførte han et totalt alkoholforbud, der også blev håndhævet på turene. Dette var for effektivt at gøre op med en kultur, der havde hersket under P's tid som chefdirektør.

A huskede dog, at de kinesiske værter på turen til Kina havde budt på et glas mousserende vin til en reception, hvor de i situationen havde valgt at acceptere, at pigerne drak det pågældende glas.

4.5 I tiden efter 2005 blev der etableret en organisation omkring Mediehus X's kor, som gjorde, at der ikke længere var behov for, at A hjalp til med at arrangere udlandsturene. Det var herefter Q, der som producent overtog denne funktion.

4.6 A havde derefter ikke som sådan nogen kontakt til pigerne i Mediehus X's kor. Da han bestyrede Mediehus X's instrumenter, som Mediehus X's kor også benyttede, havde han dog fortsat kontakt til nogle af medarbejderne omkring koret, som i øvrigt også havde kontor på samme etage som ham.

5. Kendskab til eventuel seksuel chikane

5.1 A oplyste, at han ikke havde kendskab til eller havde hørt rygter om seksuel chikane eller lignende i Mediehus X's kor. A bekendt havde der heller ikke været dirigenter, produktionsledere eller andre medarbejdere tilknyttet koret, der havde haft et forhold til piger i Mediehus X's kor, Han var bekendt med,

at H var blevet gift med en pige, der tidligere havde været medlem af I Mediehus X's kor, men deres forhold var ham bekendt dog først startet efter det tidspunkt, hvor hun var gået ud af koret.

5.2 A var ikke var bekendt med, at piger fra Mediehus X's kor — på nogen af de ture, han selv havde været med på — havde haft intime relationer med andre, der var tilknyttet koret, fx koncertarrangører eller musikere. Han var heller ikke bekendt med, at piger fra Mediehus X's kor på disse ture havde haft intime relationer med nogen uden tilknytning til koret, fx fra andre kor, hvor der kunne være jævnaldrende drenge og piger iblandt.

5.3 A oplyste, at han heller ikke erindrede at have modtaget henvendelser, klager, bekymringskrivelser eller lignende fra piger i Mediehus X's kor, deres forældre, medarbejdere eller andre om sager vedrørende seksuel chikane eller lignende. Han var heller ikke bekendt med, at andre skulle have modtaget sådanne klager mv., og han havde heller ikke hørt rygter om dette.

5.4 Han havde modtaget henvendelser fra piger i Mediehus X's kor, der havde følt sig forbigået, fx ved tildeling af soli. Han havde ligeledes modtaget et par henvendelser fra piger, der følte sig mobbet af andre piger. Han havde ikke modtaget henvendelser fra pigernes forældre vedrørende mobning eller lignende. A kunne ikke huske, hvornår eller fra hvem han havde modtaget de pågældende henvendelser, men han kunne huske, at han dengang havde talt med nogle af pigerne om, hvad der var sket. Det var hans erfaring som mangeårig gymnasielærer og i arbejdet med Mediehus X's kor, at der kunne være personer — navnlig i den aldersgruppe — som kunne have tendens til at skabe "drama" omkring sig.

5.5 Henvendelserne vedrørende mobning var sket i tilknytning til de ture, som A havde været med på, da han ellers ikke havde nogen kontakt med pigerne i Mediehus X's kor. A var ikke bekendt med, hvorfor pigerne havde henvendt sig til ham, men det var hans opfattelse, at piger i den alder kunne have behov for en "fortrolig alliance" med en voksen udover deres forældre.

6. Håndteringen af eventuelle henvendelser om seksuel chikane

6.1 Om processen for håndtering af eventuelle henvendelser om seksuel chikane, mobning og lignende oplyste A, at der ham bekendt ikke havde været en procedure eller retningslinjer for, hvordan sådanne henvendelser skulle håndteres.

Det var ikke hans opfattelse, at HR naturligt ville være blevet involveret, da der ikke var den samme bemanding i HR som i dag, og da pigerne heller ikke var ansat i Mediehus X.

6.2 Han kunne ikke huske, hvordan han havde håndteret de henvendelser, han havde modtaget om mobning. Hvis han havde modtaget noget på skrift, var det hans opfattelse, at han ville være gået videre med det til sin chef, men han kunne ikke huske, om han havde modtaget en henvendelse på skrift."

A godkendte som anført referatet den 4. juni 2021. I den forbindelse bad han den 3. juni 2021 om enkelte rettelser til Norrbom Vindings udkast til referat. I pkt. 5.3 bad han om at få rettet "... heller ikke havde modtaget henvendelser ..." til "... heller ikke erindrede at have modtaget henvendelser ...".

4.4.3. Henvendelse fra Politiken til A

Af en mail af 1. juni 2021 fra Politiken til A fremgår bl.a.:

"Vi er journalister på Politiken, og vi henvender os til dig i forbindelse med en artikel. Den handler om Mediehus X's kor i årene 2001-2010, hvor H var chefdirektent. I artiklen rejses en kritik af den daværende ledelse fra flere tidligere pigekorssangere.

Du var med til at håndtere en skriftlig klage i 2006 afsendt af daværende 17-årig pigekorssanger og var med til at afholde et møde med hende, hvor hun bedt om at trække sin klage tilbage.

Den sag beskriver vi, og vi vil derfor meget gerne tale med dig i den forbindelse og stille nogle spørgsmål.

Kan vi ringe til dig i morgen onsdag?"

Ved mail af samme dag videresendte A Politikens henvendelse til R, S og T i Mediehus X. Han anførte i den forbindelse bl.a.:

"Jeg har modtaget nedenstående og vil gerne bare lige høre jeres mening om, hvorledes I synes, jeg bør forholde mig."

Af A's mail senere samme dag til R, S og T fremgår bl.a.:

"Min umiddelbare intention er meget kort at svare dem sådan ca.:

Jeg har ikke nogen umiddelbar erindring om den 15-år gamle klage, I refererer til, men må i øvrigt fastholde, at det er Mediehus X som organisation, og ikke den enkelte medarbejder, der skal svare på henvendelser, hvorfor jeg må henvise jer til Mediehus X."

4.4.4. Politikens artikler den 5. juni 2021

Den 5. juni 2021 bragte Politiken en række artikler om seksuelle krænkelser i Mediehus X's kor.

Af en artikel med overskriften "Mediehus X's undertrykte klager over seksualiseret miljø i pigekoret" fremgår bl.a.:

"12 tidligere sangere i Mediehus X's kor kritiserer et seksualiseret og grænseoverskridende miljø under H's tid som chefdirigent fra 2001 til 2010. Klager fra pigerne blev undertrykt. Mediehus X's kulturdirektør, B, kalder det »på ingen måde acceptabelt«. H afviser anklagerne.

De ansvarlige i Mediehus X afviste, bagatelliserede eller lukkede ned for klager, når korsangere i H's tid som chefdirigent for det traditionsrige og eliteprægede Mediehus X's kor prøvede at sige fra over for det, de oplevede som et seksualiseret og grænseoverskridende miljø.

12 navngivne tidligere pigekorsangere fortæller i dag til Politiken om konkrete oplevelser, som de har bevidnet, der alle relaterer sig til en seksualiseret kultur i Mediehus X's kor. Der var ikke en oplevelse af, at man kunne sige fra til ledelsen. De, der forsøgte, blev undertrykt eller afvist.

»Jeg følte aldrig, at det var en mulighed at sige til nogen, at der var noget galt. Men de folk, der var omkring koret, kendte godt til den dynamik, der var mellem H og pigerne«, siger tidligere pigekorsanger U.

Sammenfattet lyder kritikken af miljøet fra tidligere pigekorsangere: Når man som barn trådte ind i Koncertsted 2, trådte man ikke blot ind i et traditionsrigt eliteensemble.

Men trådte ind et »megaseksualiseret miljø«, hvor teenagepiger blev belønnet for at klæde sig udfordrende til korprøver, og nogle blev udsat for »uopfordret seksuel opmærksomhed«. Man følte sig som en del af »et harem« for voksne gæstemusikere.

Chefdirigent afviser anklager

H er i dag chef for By 1 Opera og udpeget af kulturministeren som formand for Kunstfond 1, Danmarks største kunstfond, der årligt uddeler godt en halv milliard kroner til kunstnere.

I en mail til Politiken afviser han at have været ansvarlig for et seksualiseret miljø og at have undertrykt klager.

»De ti år i Mediehus X's kor var intense år, som for mig først og fremmest var et møde med mange fantastiske sangere. Det er chokerende og utrolig smertefuldt at erfare, at nogle af disse sangere har haft dårlige oplevelser i koret«. Daværende leder af Børnekoret, V, fik henvendelser fra flere af pigerne og bakker de tidligere pigekorsangere op i deres beskrivelse af det seksualiserede miljø.

»Men jeg gik ikke selv videre med det, for jeg var ikke tryk ved kor-og orkesterchefens ledelse. Jeg er i dag dybt berørt over, at så mange piger oplevede at få deres grænser overskredet«, siger hun.

Daværende pigekorsanger G indleverede i 2006 en skriftlig klage til ledelsen over miljøet i koret.

Hun havde erfaret, at chefdirigenten over en længere periode havde udsat en anden mindreårig pigekorsanger for uønsket seksuel opmærksomhed via sms. Tre navngivne kilder bekræfter at have set det, de alle betegner som grænseoverskridende beskeder til den pågældende korsanger over en længere periode.

Det bestrider H: »Dengang som nu må jeg afvise at have sendt de pågældende sms'er med seksuelt indhold«. G blev efterfølgende på et ifølge hende »meget ubehageligt« møde med H og orkester-og koradministrator A bedt om dels at trække sin klage tilbage og dels bekræfte tilbagetrækningen på skrift i et nyt brev. Med til mødet var også korets daværende formand, som bekræfter mødets forløb.

I en opfølgende mail til G, som Politiken er i besiddelse af, foreslog koradministratoren, at han kunne hjælpe med at formulere det nye brev.

»Det var åbenlyst manipulation og magtmisbrug«, siger G.

A, der nu er producent i Mediehus X's Symfoniorkestret, ønsker ikke at kommentere sagen, men henviser i en mail til »Mediehus X som organisation«. H skriver som begrundelse for, hvorfor korsangeren skulle trække sin klage tilbage: »Da det var en alvorlig anklage, gav det mening på det tidspunkt«.

Mediehus X: På ingen måde acceptabelt

H var chefdirigent fra 2001 til 2010. Hans chef var kor-og orkesterchef D, der blev fyret fra Mediehus X i 2007. D ønsker ikke at kommentere beskyldningerne om, at man ikke kunne gå til ham under hans lederskab.

Selv om flere kilder beskriver ham som en del af problemet, henviser han til »den stab, der var omkring koret samt Mediehus X's allerøverste ledelse«. Internt i Mediehus X er man blevet bevidst om problemer i Mediehus X's kor. 5. maj iværksatte man en advokatundersøgelse af eventuel grænseoverskridende adfærd i koret på

baggrund af to anonyme henvendelser om sexchikane, der ligger »tilbage i tiden«. Det var Mediehus X's kulturdirektør, B, der modtog henvendelserne, og han oplyser, at de »flugter« med de historier, Politiken afdækker.

»Prøv og hør, det gør kæmpe personligt, menneskeligt indtryk, det, I beskriver - og de ting, jeg selv har hørt. Det er selvfølgelig på ingen måde acceptabelt«, siger han og taler om, at det ligner et »ledelses-svigt« fra Mediehus X's side.»

Af en artikel med overskriften "Magtmisbrug og manipulation i landets mest berømte kor" fremgår bl.a.:

"Forstummet kritik

Da 17-årige G forlod Mediehus X's kor, var der ingen rituel farvelsang.

Hun gik ud ad døren til det gamle Koncertsted 2 på Frederiksberg »med hættten over hovedet« og en følelse af skam.

Det var en forårsdag i 2006. G havde været i koret, siden hun var 13 år, og hun kunne være fortsat i yderligere 4 år. Pigekoret havde været en stor og betydningsfuld del af hendes liv.

»Men det sluttede på en ubehagelig måde«, siger hun.

»I lang tid efter var det enormt smertefuldt for mig at høre musik med koret og at høre om koret«. G havde i december året før valgt at indlevere en skriftlig klage over chefdirigent H og det kormiljø, han var ansvarlig for.

Baggrunden var blandt andet, at hun på sin venindes Nokia-telefon havde set en række grænseoverskridende sms'er, som chefdirigenten havde sendt til veninden, en dengang mindreårig pigekorsanger.

Sms-beskederne findes ikke mere, og den tidligere chefdirigent afviser at have sendt »de pågældende sms'er med seksuelt indhold«. Tre tidligere pigekorsangere bevidner imidlertid, at de har set beskederne. Ud over G drejer det sig om U og W. De husker ikke beskederne ordret, men de var ikke i tvivl om, at teenagepigen blev udsat for en seksuel opmærksomhed, som for hende var uønsket.

Politiken har kontakt med den daværende mindreårige, der modtog sms'erne. Hun bekræfter de oplysninger, der fremgår her, men hun har ikke ønsket at deltage yderligere, med henvisning til at sagen fik store personlige omkostninger for hende.

G forventede, at klagebrevet ville føre til en undskyldning fra chefdirigenten for upassende adfærd. I stedet førte det til, at hun blev indkaldt til et møde på Koncertsted 2 med chefdirigenten og Mediehus X's daværende orkester-og koradministrator, A.

Et møde, som pigekorsangeren oplevede som »meget ubehageligt«, og hvor hun blev beordret til at trække sin klage tilbage. Tilbagetrækningen skulle ske på skrift, og dette nye brev tilbød koradministratoren sin »hjælp med at forfatte«, som han skrev i en mail, Politiken er i besiddelse af.

»Jeg var chokeret over den mail. Det var åbenlyst manipulation og magtmisbrug«, siger G.

Konsekvensen af den skriftlige klage var ifølge G årsagen til, at hun oplevede at blive »frosset ude« af Mediehus X's kor.

»Jeg havde fået en komfortabel stilling i koret og syntes selv, at jeg havde en god relation til H, men fra den ene dag til den anden var jeg ikkeeksisterende for ham«. Den forårsdag i 2006, da G forlod Koncertsted 2 og lagde teenageårene i koret bag sig, følte hun sig alene."

Af en artikel med overskriften "Mediehus X's kulturelredaktør om ledelsessvigt: Det gør kæmpe personligt, menneskeligt indtryk, det, I beskriver" fremgår bl.a.:

"Mediehus X's øverste ledelse har i sidste ende ansvaret for svigt af tidligere korsangere, siger kulturdirektør B.

B, vores kilder beskriver et seksualiseret miljø i Mediehus X's kor, og at man ikke kunne sige fra. De, der prøvede, blev afvist eller undertrykt.

Hvad er din umiddelbare kommentar til dette? »Det er jo fuldstændig uacceptabelt.

Og det mærkelige synspunkt, man ellers hører i debatten, med, at det var en anden tid, det abonnerer jeg ikke på, det var også uacceptabelt dengang. Det er på ingen måde inden for skiven af, hvordan man

skal opføre sig«. Nu taler du om, hvordan man opfører sig, om adfærd. Men vores kilder taler også om et ledelsessvigt fra Mediehus X's side. Har de ret? »Det, I beskriver, er et ledelsessvigt.

Den måde kan man ikke være chef på eller håndtere klager på. Hele pointen i et kor er at skabe et trygt miljø for alle, og de klager, der måtte komme, tager man selvfølgelig alvorligt. Sådan bør det være i dag, og sådan burde det også være for 15-20 år siden, hvor de her forhold ligger«. Hvor stiller du dig i forhold til vores kilders fortælling om koret? »De fortællinger, som du har beskrevet for mig, flugter - uden at gå i detaljer - med det, jeg hører fra dem, der har henvendt sig til mig. Det er parallelle fortællinger, uden at det er de samme detaljer eller udsagn, som I har, nødvendigvis.

Men jeres fortællinger og de henvendelser, jeg har fået, er meget alvorlige. Derfor greb vi til det tungeste redskab i værktøjskassen, som er en ekstern advokatundersøgelse. En af de mest alvorlige sager, vi beskriver, handler om en da 17-årig pige, der skrev en skriftlig klage over miljøet. Hun blev på et møde med H og A sat på plads og bedt om at trække den tilbage. Dette bekræfter H også over for os. Er det sådan, en skriftlig klage håndteres i Mediehus X? »Nej. Det er jo helt uacceptabelt at håndtere klager på den måde. Det, I beskriver for mig, er dybest set, at nogle chefer og en medarbejder laver en kamarrilla (lille gruppe, der udøver skjult magt, red.), der lukker ned for klager. Og det har aldrig været acceptabelt adfærd«. Den da 17-årige pige kalder det i dag manipulation og magtmisbrug. Som reaktion på hendes anklage skriver H i en mail til os, at hendes anklager var alvorlige, og »derfor reagerede Mediehus X, som de gjorde, men set i bakspejlet var reaktionen over for hende måske for hård«. Hvad er din kommentar til det? »Den håndtering er jeg helt uforstående overfor. En institution er ikke et eller andet anonymt monster. Den er de chefer og de mennesker, der konkret håndterer den. Man kan ikke flekse mellem en anonym institution og ens egen personlige ansvar som chef, og det gælder helt generelt. Den, der sidder med beslutningerne, har ansvaret«. Hvad ville typisk være konsekvenserne i sådan en sag? »Jeg kan sige, at hvis jeg i dag skulle håndtere en sag, hvor chefer i dag havde fået klager til at gå væk, sådan som I beskriver det, ville det have meget alvorlige personalemæssige konsekvenser«. Bør denne afdækning få konsekvenser for H, der siden sin fratrædelse i 2010 har været æresdirigent i koret? »Når advokaten er færdig med undersøgelsen, og vi kender det fulde forløb, vil vi drage de konsekvenser, vi finder rigtige. Jeres undersøgelsesmateriale sammen med advokatens materiale får jo betydning for, hvordan vi kommer til at håndtere det her. Men vi skal have konklusionen først«. Hvilket ansvar har Mediehus X's allerøverste ledelse haft? »Da det skete, havde den daværende øverste ledelse ansvaret. Nu, hvor det kommer frem i dag, har Mediehus X's nuværende ledelse i sidste ende ansvaret for institutionen, og vi vedstår på den måde arv og gæld. Det gør jeg også, selv om det foregår mange, mange år før, jeg kom ind i Mediehus X (april 2019, red.). Men ifølge jeres beskrivelse er det jo den pågældende chefdiregent, der selv foretager krænkelsen og herefter håndterer klagen. Og så henviser til, at det har andre i systemet ansvaret for. Det taler sådan set for sig selv«. En nuværende medarbejder i Mediehus X tilbød at skrive den da 17-åriges klage om for hende, hvilket vi har set på skrift i en mail. Er det almindelig procedure i Mediehus X? »Når du spørger så konkret, er svaret: Nej«. Også daværende kor og - orkesterchef D bliver nævnt i vores afdækning som en, man ikke kunne gå til, og som en mand, der svigtede sit ansvar. Han har ikke ønsket at stille op til interview, men peger i et skriftligt svar på staben omkring koret, altså niveauet under ham, samt Mediehus X's »allerøverste ledelse«, altså niveauet over ham.

Er det det rigtige sted at lægge ansvaret? »Helt principielt - det med at pille sig selv ud af hierarkiet og henvise under og over, det kan man naturligvis ikke. Sådan som I beskriver sagsforløbet, kan man ikke pludselig tage sig selv ud af ligningen.

Og igen: Man kan ikke henvise til, at verden var en anden dengang. Det var heller ikke ordentlig ledelse dengang«.

...

Grænseoverskridende kontakt

Nogle måneder efter turen til Kina, i vinteren 2004-05, var G på besøg hos en veninde fra koret, som ikke boede langt fra hendes eget hjem i Farum.

De sad på hendes værelse, da veninden viste hende nogle sms'er på hendes Nokia-telefon, som hun havde modtaget fra chefdirektøren.

Det var disse sms-besked, der blandt andet endte med at blive en del af G's klagesag til ledelsen i Mediehus X's kor.

G husker ikke beskedernes ordret, men hun husker budskabet, som var, at chefdirektøren var tiltrukket af veninden.

Hun husker også, at veninden ikke havde det godt med at modtage den slags sms'er.

»Det var derfor, vi snakkede om dem.

Det var, fordi hun ikke vidste, hvad hun skulle gøre med dem«, siger hun.

Beskederne var sendt til samme pige, som på Sydafrika-turneen havde vist nogle »vanvittig upassende« sms-besked til U, mens de lå syge hjemme hos en præst.

Også en anden tidligere korpige, W, fortæller, at hun fik forevist sms'er fra chefdirektøren til den pågældende pige. Hun husker, at chefdirektøren gav udtryk for, at han var tiltrukket af hende, og refererede til hende som en nøgenmodel, og at pigen ikke vidste, hvad hun skulle gøre.

»Det var ikke sms'er, der handlede om arbejdet i koret. Han søgte kontakt med hende på en grænseoverskridende måde.

Hun syntes, at det var svært og ubehageligt«, siger hun.

På daværende tidspunkt, på venindens værelse, tænkte G ikke på at tage diskussionen på et formelt niveau, forklarer hun.

De to pigekorsangere kom frem til, at det var bedst, hun skrev et vagt affejende svar, husker G.

»Man vil jo ikke have ham til at tabe ansigt eller ødelægge deres relation, for det skulle jo fungere i koret. Det handlede om at spille så lidt med på den, som man kunne tillade sig, uden at det blev en direkte afvisning«, siger hun.

Klagen fra pigeværelset

I 2005 havde G været i koret i 4 år, hun var blevet 17 år og havde i nogen tid haft en kæreste, der var i slutningen af 20'erne.

Han var den første person uden for koret, hun fortalte om, hvad der foregik, og kæresten reagerede stærkt på hendes fortælling om miljøet på blandt andet Kina-turneen, sms'erne sendt til en af de andre sangere samt chefdirektørens adfærd generelt blandt pigekorsangere.

Dette bekræfter hendes daværende kæreste også i dag over for Politiken.

Kæresten fik hende dermed til at se anderledes på miljøet i koret, og samtalerne med ham var årsagen til, at G 18. december 2005 satte sig ved sit bord på sit værelse hos forældrene i Farum og i hånden skrev en klage til chefdirektøren.

»Jeg ved ikke, hvilken terminologi jeg brugte, men jeg kritiserede H for at være ansvarlig for seksualiserende adfærd. Jeg syntes ikke, at han havde en adfærd, der hørte hjemme i et kor blandt unge teenagere«. G tilføjer: »Jeg husker også, at jeg skrev, at hvis det kom frem i pressen, ville det få alvorlige konsekvenser for ham. En direkte trussel var det ikke, men jeg ønskede at sige, at det var alvorligt, og

at det ikke var noget, omverdenen ville acceptere, selv om det var accepteret inde i vores lille verden«. Tre personer fortæller, at de har set det håndskrevne brev, før det blev afleveret.

En af dem var W.

»Jeg kan huske, jeg var imponeret over, at G kunne formulere sig i et formelt, voksent sprog. Og at hun beskrev, hvorfor den seksuelt ladede stemning ikke var rar at være i, og bad om, at det skulle stoppe«, siger hun.

Brevet afleverede G før julen 2005 på kontoret på Koncertsted 2, og efter nytår blev hun indkaldt til et møde med chefdirigent H og orkester- og koradministrator A.

Ved mødet, som blev afholdt 5. januar, deltog også en bisidder, en på det tidspunkt 19-årig pigekorsanger, der havde titel af pigekorformand.

G siger: »Det var A, der førte ordet.

Han fremlagde min klage i brevet og sagde, at det var alvorlige anklager, som ikke havde hold i virkeligheden. Jeg blev bedt om at skrive et nyt brev, hvor jeg trak alle mine anklager tilbage«. Situationen beskriver hun som »meget ubehagelig«. »Jeg var en genert ung pige, der sad over for to midaldrende mænd. Så jeg lagde mig fladt ned og bekræftede, at jeg ville gøre, hvad de bad mig om«. Politiken har været i kontakt med den dengang 19-årige pigekorformand, der deltog som bisidder. Hun bekræfter G's udlægning af, hvad der skete under mødet, men ønsker ikke at udtale sig yderligere.

A, som nu har en stilling som producent i Mediehus X's Symfoniorkestret, vil ikke kommentere episoden, men henviser til ledelsen i Mediehus X. H skriver, at det er korrekt, en sanger i koret i 2005 sendte et brev, der handlede om »en dårlig kultur i koret«, utryghed omkring omstændighederne med hans kæreste fra koret og senere koret, samt at han skulle have sendt »grænseoverskridende sms'er til en sanger i koret«. »Fra Mediehus X's side gjorde vi det klart, at det er en alvorlig anklage at komme med.

Jeg vidste også, at jeg ikke havde sendt sms'er med seksualiserende indhold til hende (G's veninde, red.). Derfor bad jeg om en undskyldning for en uberettigede anklager fra den sanger, der havde skrevet brevet«, skriver den tidligere chefdirigent.

Hjælp eller manipulation

Kort tid efter det omtalte møde på Koncertsted 2 tog chefdirigenten sagen op før en korprøve.

Flere af korets medlemmer husker det som en opsang, mens H betegner det som en »snak med sangerne«. »Her forsøgte jeg at tydeliggøre, at selv om jeg var sammen med en ung kvinde, behøvede de ikke at føle sig utrygge«, skriver H om samme møde.

X, der også var til stede i prøvesalen, husker: »Det handlede om, at der var en kritik, som lukkes ned. Der var en undertone af, at det ellers kunne risikere at gå ud over ham og koret«. G, der stod i gruppen af piger, var klar over, at det var hendes klage, der var anledning til kormødet.

Hun har gemt den efterfølgende skriftlige korrespondance omkring klagesagen.

Heraf fremgår det, at hun ikke i første omgang gjorde, hvad H og A bad hende om, og at hun på mail modtog en rykker 3. april 2006. Her skrev A: »Nu er vi så nået dertil, hvor jeg må bede dig sende mig det aftalte brev«. Mediehus X-chefen gav hende en frist til ugens udgang. Han skrev: »Hvis du har behov for hjælp med at forfatte brevet, står jeg som tidligere nævnt til rådighed«. Det var især den formulering, som for G står tilbage som »manipulerende«.

»Jeg var stærkt forarget over, han kunne tro, at han kunne forfatte et brev på mine vegne. Han ville jo direkte putte ord i munden på mig, som om jeg ikke selv kunne formulere mig. Og han kunne jo så skrive de ting, han gerne ville have skulle stå i det brev«, siger G.

Dagen efter sendte hun sit brev nummer 2 vedhæftet i en mail til både A og H.

I brevet, som Politiken er i besiddelse af, og som var stilet til chefdirektøren, beklagede hun, hvis han havde følt sig direkte anklaget af hende, hun beklagede »den bebrejdende tone«, hun undskyldte for »den ubehagelige indgriben«, hendes brev kunne have haft i hans privatliv, og hun roste ham for at have »vendt situationen utrolig godt«, hvilket hun så som en »særdeles positiv konsekvens« af mødet.

Men G fastholdt samtidig de »intentioner«, hun havde med det første brev.

»Brevet var skrevet i bekymring over den generelle stemning i og omkring koret«, forklarede hun i sin nye, omformulerede tekst.

G siger nu: »Jeg forsøgte at formulere mig på en måde, så mine ord var nogle, de kunne spises af med. Men jeg ville samtidig også gerne fastholde, at noget var forkert«. Hvorfor stod du ikke ved hele kritikken? »Fordi jeg havde fået at vide, at det kunne jeg ikke. Derfor måtte jeg finde en anden måde at sige tingene på«. Politiken har i en mail spurgt H, hvorfor det var vigtigt, at G decideret trak sin klage tilbage og formulerede en ny. Han skriver som svar: »Da det var en alvorlig anklage, gav det mening på det tidspunkt«. På spørgsmålet om, hvordan H forholder sig til anklagerne om, at han var med til at udsætte den 17-årige pigekorsanger for magtmisbrug og manipulation, siger han: »Hensigten var ikke at udøve magtmisbrug og manipulation.

I dag tænker jeg, at den pågældende sanger havde gode intentioner med at skrive brevet, men anklagen om sms'erne var alvorlig. Derfor reagerede Mediehus X, som de gjorde, men set i bakspejlet var reaktionen over for hende måske for hård«.

Forløbet omkring klagen endte med at blive afslutningen på G's tid i Mediehus X's kor. Efterfølgende ændrede H adfærd over for hende, fortæller hun. Hun ville gerne være blevet længere, men hun oplevede, at hun var uvelkommen."

4.4.5. Opfølgning på Politikens artikler

Af A's mail af 5. juni 2021 – dvs. samme dag som Politikens artikler – til T, S og R, Mediehus X, fremgår:

"Velvidende at der pågår en advokatundersøgelse, som Mediehus X naturligvis må afvente resultatet af, føler jeg ikke desto mindre ovenpå artiklen i dagens udgave af Politiken et behov for at fortælle jer som mine nærmeste chefer, at Politikens fremstilling af min håndtering af G's klage er både tendentiøs og fordrejet.

G sendte et brev til H, hvori hun dels beskrev, at hun oplevede en dårlig stemning i koret som følge af, at H var sammen med Y, og dels fremkom med en alvorlig anklage mod H om, at han havde sendt sms'er af seksuel karakter til en sanger i koret.

Jeg har aldrig haft noget ledelsesansvar, og uanset hvor daværende chef D i Politikens artikel prøver at gelejde ansvaret hen, så var det i sagens natur på hans foranledning, at jeg deltog i et møde med H og G, hvor hun blev bedt om at dokumentere sin anklage mod H eller trække den tilbage og give H en undskyldning.

H nægtede og nægter fortsat blankt at have sendt sådanne sms'er, og G kunne hverken fremvise sms'er eller nogen anden form for understøttelse af sin påstand. De piger, hun i dagens Politiken nævner skulle have set sms'erne, blev ikke bragt i spil den gang. På så klar en baggrund rådede jeg G til at formulere

et nyt brev, der kun beskæftigede sig med spørgsmålet om den påståede dårlige stemning i koret. Det brev, som jeg aldrig har haft i hænde, blev, som jeg forstår det, stilet og sendt til H og D – ikke til mig.

Det er korrekt – og det kan jeg i dag så begræde, når man ser, hvordan Politiken formår at udlægge det – at jeg på skrift tilbød G hjælp med formuleringen, men det var såmænd i bedste mening og ikke et forsøg på at manipulere noget eller nogen. At bemærkningen er taget ud af kontekst, hjælper desværre nok ikke på noget, hvis man partout vil se det i det lys, som Politiken vælger.

I min samtale hos advokaterne svarede jeg, at jeg ikke havde kendskab til klager over overgreb og krænkende adfærd. Min opfattelse af forløbet er formodentligt grunden til, at jeg i forbindelse med den samtale ikke har tænkt på denne sag, og derfor svarede således. Uanset grunden blev jeg først igen opmærksom på sagen, da Politiken henvendte sig til mig og nævnte mit svar til G.

Jeg har været glad og taknemmelig for den interesse, I alle tre har vist for mit velbefindende i dette forløb. Og jeg er klar over, at B har Mediehus X's ry og rygte at skulle beskytte og tænke på, men det falder mig ikke desto mindre noget for brystet, at han udtaler sig, som han gør i Politiken, uden overhovedet at have spurgt om min opfattelse af forløbet. Som ansat i Mediehus X havde jeg nok forventet, at min Kulturdirektør bad om at høre min version, inden han offentligt så utvetydigt tager afstand fra min håndtering af denne sag."

Af A's mail af 7. juni 2021 til advokat Rasmus Linding, Norrbom Vinding, fremgår:

"Jeg tillader mig at regne med, at du har fulgt med i weekendens artikler i Politiken om Mediehus X's kor. Jeg har i den forbindelse genlæst referatet af min samtale med Norrbom & Vinding, og må jo indse, at det kunne fremstå, som om jeg bevidst har forholdt jer oplysninger om mit kendskab til den klagesag, som mit navn sættes i forbindelse med i Politiken. Det er derfor vigtigt for mig at understrege, at det aldrig har været intentionen, og at jeg vitterligt ikke havde nogen erindring om denne sag, før Politikens journalister henvendte sig til mig. Men i lyset af netop dette forløb, må jeg jo erkende, at jeg åbenbart ikke kan udelukke, at der kan være andre 15-20 årige forløb, jeg ikke har present.

Jeg vil gerne bede om, at denne mail og i særdeleshed nedenstående tekst i én eller form lægges til referatet som appendiks, således at min udlægning af forløbet indgår i eller vedhæftes mine udtalelser til Norrbom & Vinding, og skulle denne tilføjelse til referatet bevirke at I har yderligere spørgsmål eller ønsker endnu en samtale, stiller jeg mig naturligvis til rådighed.

Velvidende at der pågår en advokatundersøgelse, som Mediehus X naturligvis må afvente resultatet af, føler jeg ikke desto mindre ovenpå artiklen i lørdagens udgave af Politiken et behov for at få ført til referat, at jeg finder Politikens fremstilling af min håndtering af G's klage både tendentiøs og fordrejet.

G sendte i slutningen af 2005 et brev til H, hvori hun dels beskrev, at hun oplevede en dårlig stemning i koret som følge af, at han var gift med Y (som var ung, tidligere korsanger i Mediehus X), og dels fremkom med en alvorlig anklage mod H om, at han skulle have sendt sms'er af seksuel karakter til en sanger i koret.

Jeg har aldrig haft noget ledelsesansvar, og uanset hvor min daværende chef D i Politikens artikel prøver at gelejde ansvaret hen, så var det i sagens natur på hans foranledning, at jeg deltog i et møde med H og G, hvor hun blev bedt om at dokumentere sin anklage mod H eller trække den tilbage og give ham en undskyldning.

H nægtede og nægter fortsat blankt at have sendt sådanne sms'er, og G kunne hverken fremvise sms'er, citere fra dem eller fremlægge nogen anden form for understøttelse af sin påstand. De piger, hun nu i Politiken nævner skulle have set sms'erne, blev ikke bragt i spil den gang. På denne baggrund gav vi G mulighed for at formulere et nyt brev, der kun beskæftigede sig med spørgsmålet om den påståede dårlige stemning i koret. Det brev har jeg aldrig haft i hænde.

Politikens påstand om, at klagen blev forsøgt afvist og undertrykt, virker dybt ulogisk på mig, al den stund, at G ved mødet netop blev opfordret til at genfremsende sin klage, blot uden den injurierende påstand rettet mod H. Indsigelsen om den dårlige stemning i koret blev således aldrig afvist og blev senere adresseret.

Det er korrekt – og det kan jeg i dag så begræde, når man ser, hvordan Politiken formår at udlægge det – at jeg i en mail tilbød G hjælp med formuleringen af hendes andet brev, men det var såmænd i bedste mening og ikke et forsøg på at manipulere noget eller nogen. At bemærkningen er taget ud af kontekst, hjælper desværre nok ikke på noget, hvis man partout vil se det i det lys, som Politiken vælger.

I min samtale hos Norrbom & Vinding svarede jeg, at jeg ikke havde kendskab til klager over overgreb og krænkende adfærd. Min opfattelse af forløbet er formodentligt grunden til, at jeg i forbindelse med den samtale ikke har tænkt på denne sag, og derfor svarede således. Uanset grunden blev jeg først igen opmærksom på sagen, da Politiken henvendte sig til mig og nævnte mit svar til G.”

Af en efterfølgende mail af 10. juni 2021 fra A til advokat Rasmus Linding fremgår:

”Siden min sidste mail til dig, har jeg gransket min hukommelse og minutiøst gennemgået adskillige tusinde af mine mails fra perioden omkring den klagesag i 2005-2006, som jeg sættes i forbindelse med.

Jeg har dels fundet de to mails fra mig til G hhv. 10. marts og 03. april 2006, hvori jeg rykker hende for en opfølgning på vores møde, og dels også en kopi af G’s opfølgende brev af 4. april 2006.

Det sidste er jo det brev, som jeg i min seneste mail til dig nævnte, at jeg aldrig havde haft i hænde. Det må jeg nu konstatere ikke har været korrekt, hvilket jeg beklager.

Jeg fremsender hermed kopi af alle tre og vil gerne gentage, at jeg naturligvis står til din fulde rådighed, såfremt du måtte ønske at følge op på dette ved endnu et møde.”

På den anførte baggrund blev der den 13. august 2021 afholdt endnu en samtale med A som led i advokatundersøgelsen. Af Norrbom Vinding’s referat af mødet, som A har godkendt, fremgår bl.a.:

”8.2 A fortalte, at han siden samtalen den 12. maj 2021, og efter at hans navn og titel var nævnt i en række skrevne og elektroniske medier, har gransket sin hukommelse og mailindbakke for at se, hvad han kunne huske og finde om forløbet vedrørende G’s brev af 18. december 2005.

8.3 A tilkendegav, at han — uanset medieomtalen og den måde, hvorpå tingene var fremstillet — stadig kunne se sig selv i spejlet. Han ved, at han har opført sig ordentligt og redeligt. Med nutidens briller kunne han godt se, at han ikke burde have accepteret at tage del i mødet den 5. januar 2006 med H, G og den daværende korformand. Han burde derimod have sagt fra over for sin daværende chef, D, da han hverken havde personale- eller ledelsesansvar. Ikke desto mindre er det hans opfattelse, at han var i stand til og rent faktisk også håndterede situationen bedre end D ville kunne have gjort det; der formentlig ville have ladet det hele eskalere.

8.4 A oplyste, at han ikke var klar over, om G sendte brevet til H eller D. H var imidlertid blevet vred over indholdet, da der var rettet nogle beskyldninger imod ham, og han ville derfor have en undskyldning.

8.5 A erindrede ikke det konkrete forløb, men han var fuldstændig sikker på, at når han havde deltaget i mødet med G, var det på D’s foranledning. Han formodede, at han forinden mødet havde talt med H og D om brevet fra G, og om hvordan det skulle håndteres, men det var ikke noget, han kunne huske. Han var ikke bekendt med om, D havde orienteret sin nærmeste overordnede, Z, eller andre om brevet.

8.6 A havde ingen erindring om at have set selve brevet, men han kunne godt huske indholdet, der var toledet. Den første del vedrørte stemningen i koret, herunder at der skulle ske en forfordeling af nogle

af pigerne i forhold til soli, og at der i det hele taget skulle være en ubehagelig stemning, fordi H havde fundet sammen med Y. Den anden del vedrørte en anklage rettet mod H, der angiveligt skulle have sendt nogle sms-beskeder af seksuel karakter til et af kormedlemmerne.

8.7 A oplyste, at H på spørgsmål fra A havde nægtet og fortsat nægter at have sendt de påståede sms-beskeder.

8.8 På mødet den 5. januar 2006 deltog A, H, G samt den daværende korformand, E. Han erindrede ikke, om korformandens deltagelse skete på hans eller H's foranledning.

8.9 Under mødet havde G ikke kunne føre nogen dokumentation for de beskyldninger, som hun rettede mod H.

Pigen, som sms-beskederne angiveligt skulle være sendt til, var ikke selv trådt frem, og hun blev heller ikke omtalt ved navn. A erindrede ikke, om de selv havde spurgt ind til, hvem pigen var, men han tilkendegav, at det nok ville have været det mest logiske at gøre.

De to piger, som ifølge Politiken (den 5. juni 2021) skulle have set sms-beskederne blev heller ikke bragt i spil.

8.10 De stod derfor i en situation, hvor H på den ene side følte sig krænket, og hvor G på den anden side ikke kunne føre bevis for sin påstand.

8.11 De fortalte hende, at hun ikke kunne rette den slags alvorlige beskyldninger uden nogen form for dokumentation. Løsningen blev derfor den, at G skulle trække sit brev tilbage og i stedet genfremsende klagen om stemningen i koret; men altså uden de udokumenterede beskyldninger rettet mod H. Han erindrede, at det var ham, der fremkom med løsningsforslaget, som både H og G kunne tilslutte sig.

8.12 Det er derfor heller ikke korrekt, som det er beskrevet i Politiken, at de prøvede at undertrykke den del af klagen, der vedrørte sms-beskederne; det var en løsning, som de alle var enige om.

8.13 G blev heller ikke presset til at acceptere den foreslåede løsning, og hun kunne have valgt at fastholde anklagen mod H, hvis det var det, hun ønskede.

8.14 Det var A's opfattelse, at han løste situationen med konduite, da der ikke skete en eskalering. Dette navnlig i forhold til G, der efter hans opfattelse var ude, hvor hun ikke kunne bunde rent juridisk.

8.15 Forespurgt, om det var A eller H der førte ordet under samtalen, oplyste A, at han ikke kunne huske det præcist. Han efterrationaliserede, at da H i situationen var den krænkede, og G var den, der havde krænket ham ved at fremføre de injurierende påstande, havde A nok ageret mellemmand.

8.16 A huskede, at samtalen havde fundet sted i en venlig tone og i god ro og orden, men selvfølgelig havde et alvorligt tilsnit. Han tog til efterretning, at G i Politiken (den 5. juni 2021) beskrev, at hun havde følt sig intimideret, men han kunne ikke forstå det. Det havde aldrig været hans hensigt, og han havde hverken truet eller prøvet at manipulere hende.

8.17 Det var heller ikke A's opfattelse, at H havde opført sig intimiderende. A huskede ham som såret, ked af det samt i en eller anden udstrækning lidt vred, men det kom ikke til udtryk som intimiderende.

8.18 Foreholdt oplysning fra G om, at hun havde opfattelsen af, at hun var ude for en hårdhændet behandling af A, udtalte A, at det billede kunne han ikke genkende, og at samtalen som sagt havde fundet sted i en venlig tone.

8.19 A kunne heller ikke genkende, at G skulle være "krøbet ned i stolen" under samtalen. G var ikke den slags pige, der "krøb ned i en stol", uanset at hun var 17 år på daværende tidspunkt.

8.20 Den 10. marts 2006 sendte A en mail til G, hvor han mindede hende om deres aftale. Hun svarede, at hun var startet på nyt studie og havde fået nyt job, hvorfor hun endnu ikke havde fået skrevet brevet.

8.21 Da A ikke hørte nærmere, fik han den tanke, at G ikke vidste, hvordan hun skulle gribe det an. Han sendte hende derfor en opfølgende mail den 3. april 2006, hvor han tilbød at hjælpe hende med at formulere brevet. Det var ikke udtryk for manipulation, men alene et tilbud om hjælp.

8.22 Dagen efter — den 4. april 2006 — sendte G det nye brev. A udtalte reflekterende, at hvis hun havde følt sig tvunget til at skrive dette brev, undrede det ham, hvor mange og florumvundne tillægsord, hun havde brugt, herunder om at problemet med stemningen var blevet løst. Hvis han selv havde følt sig under pres, ville han formentlig have formuleret brevet mindre positivt, end hun havde valgt at gøre.

8.23 RL oplyste, at Norrbom Vinding havde talt med G.

8.24 A blev foreholdt følgende oplysninger fra G's referat fra samtale med Norrbom Vinding:

"Hun havde holdt sig til "vage" beskrivelser i brevet og havde ikke nævnt sig selv eller de sms-beskeder, som han havde sendt til G's veninde, selvom de var en motiverende faktor for at skrive brevet. Hun mente, at W læste brevet og muligvis hendes daværende kæreste, inden hun sendte det. Hun havde ikke en kopi af brevet.

G blev indkaldt til et møde den 5. januar 2006, hvor H og A deltog. Korformanden, E, var blevet kaldt med ind til mødet som bisidder, men hun var ikke klædt på til at bistå G og var ikke engang informeret om, hvad formålet med mødet var. Hun har bekræftet mødets indhold over for Politiken, men har ellers ikke ønsket at medvirke.

Da G havde skrevet brevet, havde hun ikke overvejet, hvilke konsekvenser det kunne få. I forbindelse med mødet havde hun heller ikke selv tænkt på, at hun skulle have en bisidder med, og hun tænkte heller ikke over, om der var noget forkert i, at H behandlede klagen over sig selv.

A indledte mødet med at sige, at det var alvorlige anklager, og at hun måtte forstå, at hun ikke kunne skrive den slags, hvis ikke hun havde noget at understøtte det med. Hun havde været fuldstændig uforberedt til mødet og havde ikke regnet med at skulle forsvare de ting, som hun følte var almen viden i koret.

A og H havde peget på, at H efterfølgende var blevet kærester med Y, hvorfor deres forhold ikke udgjorde noget problem, og de havde bedt G om at konkretisere sine øvrige anklager. De havde affejet hende, da hun ikke kunne lægge noget på bordet, der havde karakter af mere end rygter.

Foreholdt, at H og A havde udtalt, at brevet skulle have omtalt nogle sms-beskeder, oplyste G, at hun ikke til mødet havde nævnt noget om sms-beskederne til sin veninde eller venindens navn, og at hun heller ikke var blevet bedt om at fremlægge en anden persons sms-beskeder.

Hendes klage var baseret på en række mindre hentydninger og episoder, der tilsammen illustrerede det seksualiserede miljø. Det havde hun ikke været i stand til at beskrive siddende foran to intimiderende voksne mænd, og i situationen havde hun heller ikke haft lyst til at udpege de veninder, som episoderne havde omhandlet.

Hun havde fået at vide, at hun i så fald måtte trække sit brev tilbage, og A havde tilbudt at hjælpe hende med at skrive brevet. Allerede dengang var hun blevet fornærmet over tilbuddet.

Hun havde ikke haft lyst til at skrive et nyt brev, men havde indtryk af, at det var hendes eneste vej ud af situationen. Hun trak det derfor i langdrag, men A endte med at rykke hende. Samme dag sendte hun en mail til H og A, hvor hun trak så meget af sin klage tilbage, så de ville være tilfredse, men så hun samtidig sørgede for, at der stadig var noget tilbage af det oprindelige brev indhold.

På det tidspunkt havde H holdt et møde med pigerne, og hun beskrev derfor, at hun var bekymret for kulturen i koret, men henviste til, at hun på baggrund af mødet kunne se, at han havde fået det vendt nu, og at hun stoled på, at han ville afholde fra den adfærd, som hun havde kritiseret.

Efter mødet havde G oplevelsen af at blive lagt på is, og fra den ene dag til den anden følte hun sig ikke længere set af H; han ignorerede hende, hilste ikke og undveg hendes blik. Hun følte sig ikke længere hjemme i koret og blev derfor oftere væk fra korprøverne. Da hun blev bedt om at redegøre for sit fravær, valgte hun at forlade koret i foråret 2006."

8.25 Foreholdt oplysningen om, at G berettede, at hun ikke havde omtalt sms-beskederne i brevet eller til samtalen, oplyste A, at han havde en anden erindring. Han havde ikke læst brevet, men han var overbevist om, at der var to emner på dagsordenen, allerede da de gik ind til mødet. Omtalen af sms-beskederne var derfor ikke først kommet frem undervejs i samtalen.

8.26 Foreholdt oplysningen om, at G under mødet blev fornærmet over tilbuddet om, at A kunne hjælpe hende med at skrive den nye klage, oplyste A, at han ikke erindrede, at han havde tilbudt dette under selve mødet, men eftersom han i sin efterfølgende mail skrev "som tidligere nævnt", var det meget takkeligt. Han erindrede ikke, at hun gav udtryk for at være blevet fornærmet under samtalen.

8.27 Foreholdt oplysningen om, at G var citeret i Politiken (den 5. juni 2021) for at omtale A's tilbud om at hjælpe med at forfatte brevet som "manipulation og magtmisbrug", oplyste A, at det måtte han afvise, og at han aldrig havde udført manipulation eller magtmisbrug, hverken overfor hende eller andre i Mediehus X.

8.28 Foreholdt, at H deltog i mødet og dermed var med til at håndtere en klage vedrørende hans egen person, oplyste A, at han ikke opfattede det som en "sag", men derimod som en samtale, hvor de skulle løse et problem. Det var derfor også naturligt, at H deltog i den pågældende samtale, således at de begge kunne få mulighed for at forklare sig.

8.29 I lyset af, at det ikke var en "sag", havde A heller ikke overvejet, om G skulle have en voksen bisidder med til samtalen. Han erindrede ikke at have gjort sig overvejelser om, hvorvidt G's forældre skulle orienteres om samtalen. A oplyste, at han huskede G som meget moden, velformuleret og fremmelig på alle måder. Han oplyste reflekterende, at det kunne være en af grundene til, at de ikke overvejede at involvere hendes forældre.

8.30 På forespørgsel fra RL oplyste A, at han ikke kendte nærmere til Mediehus X's journaliseringspraksis. Han var ikke vant til at håndtere den slags, og da han ikke opfattede G's brev som en "sag", formodede han, at der ikke var nogen journaliseringspligt. Senere som orkesteradministrator havde han sammen med D siddet med personalesager med musikere i orkesteret, men han vidste heller ikke, om de referater, som han udarbejdede i den forbindelse, blev journaliseret.

8.31 Adspurgt, hvorfor der var behov for, at G formulerede et nyt klagebrev, hvis det alligevel ikke skulle journaliseres, oplyste A, at han formodede, at det kunne skyldes, at de gerne ville håndtere og adressere den del af klagen, der vedrørte stemningen i koret, hvis det viste sig at være en udbredt opfattelse. G's opfølgende brev bekræftede, at de havde fulgt op på denne del af klagen.

8.32 Foreholdt, at A ved samtalen med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 oplyste, at han ikke erindrede at have modtaget klager fra piger i Mediehus X's kor om sager vedrørende seksuel chikane, udtalte A, at han ikke dengang havde G's henvendelse i tankerne.

8.33 Han var dog sikker på, at dette var den eneste sag, hvor nogen havde fremsat kritik vedrørende H om seksualiserende adfærd, og som han havde været med til at behandle.

8.34 Foreholdt oplysning om, at G efter mødet havde en oplevelse af at blive frosset ude af H, oplyste A, at da han ikke havde sin daglige gang i koret, vidste han ikke, hvordan H behandlede hende. Han mente, at det ikke ville ligne H at opføre sig som beskrevet."

Af en mail af 24. september 2021 fra A til advokat Rasmus Linding, Norrbom Vinding, fremgår bl.a.:

"Jeg ved, at I er meget tæt på at afslutte jeres undersøgelse, men skriver alligevel lige til dig.

Der er en formulering, der har ligget og naget i mit bagehoved, og først nu går det rigtigt op for mig, hvad det er. Det er Politikens og G's brug af ordet "klagesag" og at H skulle have været med til at behandle en klage over sig selv.

Det stemmer dårligt overens med G's egen formulering i sit opfølgende brev, hvor hun om sin første henvendelse netop benytter ordet "brev" (ikke klage), og takker H for at have taget den "bekymring" (ikke klage), hun udtrykte, alvorligt.

Jeg bliver således bekræftet i at jeg ikke har undertrykt en klage, og at H ikke været med til at behandle en klage over sig selv. H og jeg deltog i et møde, eller en samtale om du vil, hvor G uddybede den bekymring, hun nævnte i sit brev. Der er en verden til forskel."

4.4.6. Resultatet af advokatundersøgelsen

Resultatet af Norrbom Vindings advokatundersøgelse forelå i begyndelsen af november 2021.

Af et resumé af undersøgelsen fremgår bl.a.:

"4. Advokatundersøgelsens konklusioner og anbefalinger

4.1 Kommissoriets første del

4.1.1 Krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed

...

4.1.1.11 Baseret på de foretagne bevisvurderinger, hvorefter Norrbom Vinding har vurderet, at der for så vidt angår 64 beretninger er grundlag for at antage, at den beskrevne adfærd, eller i hvert fald en adfærd af tilsvarende karakter, har været udvist, har Norrbom Vinding foretaget en juridisk vurdering af, om den udviste adfærd må anses for at kunne kvalificeres som krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed.

4.1.1.12 I vurderingen heraf har Norrbom Vinding bl.a. lagt vægt på, **om** de personer, der er rettet beskyldninger imod – om end på forskellig vis – har haft en form for overordnet position i forhold til de pågældende kormedlemmer, **om** der har været en betydelig aldersforskel mellem dem, der er rettet beskyldninger imod, og de pågældende kormedlemmer, og at kormedlemmerne har været ganske unge, hvilket kan have været med til at forstærket i forvejen ulige magtforhold, **om** den udviste adfærd må anses for grænseoverskridende og intimiderende og også er blevet oplevet sådan, og **om** det derfor burde have stået de personer, der er rettet beskyldninger imod, klart, at en adfærd som den udviste

nærliggende ville blive anset for uvelkommen, hvortil kommer, **om** det i forhold til nogle af beretningerne i særlig grad har gjort sig gældende, at der kunne synes at være tale om misbrug af et tillidsforhold.

4.1.1.13 For så vidt angår de 64 beretninger, der kan henføres til seks forskellige personer, har Norrbom Vinding vurderet, at det er vanskeligt at nå til en anden konklusion, end at den udviste adfærd vil kunne anses for at være seksuelt krænkende. Det er ikke fundet relevant at foretage nogen vurdering af, om den udviste adfærd ville kunne kvalificeres strafferetligt.

...

4.2 Kommissoriets anden del

4.2.1 Den ledelsesmæssige håndtering af klager/henvendelser

...

4.2.1.15 Om end det må have for øje, at den ledelsesmæssige håndtering af de klager/henvendelser, som Norrbom Vinding har identificeret, muligvis ikke har været atypiske for den tid, de fandt sted i, henholdsvis ikke atypiske for Mediehus X's musikområde, har de ovenfor beskrevne forhold samlet set efter Norrbom Vindings opfattelse haft den konsekvens, at klager/henvendelser om muligt krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed, dels ikke er blevet håndteret på en tilstrækkelig eller fuldt ud tilstrækkelig måde igennem årene, dels ikke har ført til et tilstrækkeligt ledelsesmæssigt fokus på forholdene i Mediehus X's kor."

Af selve undersøgelsen fremgår af kapitel 3 ("Den juridiske ramme") bl.a.:

"2.1.2.1 Norrbom Vinding har modtaget kopi af Mediehus X's personalepolitik i den udgave, der blev implementeret i oktober 2008 (registranten side 54-65). Det har ikke været muligt at fremskaffe historiske udgaver af personalepolitikken, men det er oplyst under de gennemførte samtaler, at Mediehus X historisk (i hvert fald siden 1990'erne) har haft politikker og retningslinjer på talrige områder inden for HR. Politikker for krænkende adfærd, seksuel chikane og lignende er dog først kommet til de senere år."

Af kapitel 6 ("Klager/henvendelser om krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed relateret til Mediehus X's kor") fremgår bl.a.:

"9.5 Bemærkninger om den ledelsesmæssige håndtering

9.5.1 På baggrund af de gennemførte samtaler og det skriftlige materiale må det antages, at [G] den 18. december 2005 sendte et brev til [H] hvori hun udtrykte bekymring for den seksualiserede kultur, der efter hendes opfattelse var i Mediehus X's kor.

Videre må det antages, at [G] blev indkaldt til et møde sammen med korformanden den 5. januar 2006. I dette møde deltog — foruden [G] og korformanden — [H] og [A].

Under selve mødet blev [G] bedt om at uddybe og konkretisere de bekymringer, som hun havde givet udtryk for i sit brev til [H], og der blev herefter opnået en form for enighed om, at hun skulle trække sit brev tilbage og sende et nyt, men uden de beskyldninger hun havde rettet mod [H], og som hun ikke under mødet umiddelbart kunne dokumentere.

Det er ikke muligt at fastlægge nærmere, hvad det var for beskyldninger, som [G] ikke kunne dokumentere, og som derfor ikke skulle være indeholdt i det nye brev. Ifølge [G] var hendes klage baseret på en række mindre hentydninger og episoder, der tilsammen illustrerede det seksualiserede miljø, og hun havde ikke nævnt noget om de sms-beskeder, som hendes veninde havde modtaget fra [H], og som var

en af grundene til, at hun havde sendt brevet. [A] har derimod oplyst, at [G] netop skulle have omtalt nogle sms-beskeder, som hun hverken kunne gengive indholdet af eller fremvise.

Derudover må det antages, at [G] efter flere påmindelser fra [A] den 4. april 2006 sendte det nye brev til [H]. I forbindelse med den seneste påmindelse 3. april 2006 gentog [A] et tidligere fremsat tilbud over for [G] om at bistå med at forfatte det nye brev.

9.5.2 Baseret på de foreliggende oplysninger må det antages, at det alene var [H] og [A], som var involveret i sagen. Der foreligger således ikke oplysninger, som indikerer, at fx [D] eller medarbejdere fra HR-funktionen i Mediehus X's Programproduktion skulle have haft noget med sagen at gøre. Dog har HR-chef [AA] oplyst, at hun ikke havde kendskab til sagen, men at hun omvendt ikke kan afvise, at HR kunne have været involveret, om end ensembleerne havde tradition for at håndtere sager selv.

[A] har oplyst, at når han deltog i mødet med [G] og [H], var det på [D's] foranledning. Herefter, og i lyset af, at [D] har oplyst, at han muligvis kunne være blevet orienteret om sagen af [A], kan situationen meget vel have været den, at han i hvert fald har haft et vist overordnet kendskab hertil.

9.5.3 Det forhold, at henvendelsen fra [G] til [H] fandt sted for relativt mange år siden, og at det derfor ikke er muligt at fastlægge de nærmere omstændigheder ganske præcist, herunder fordi der findes yderligere skriftligt materiale, som Norrbom Vinding ikke har haft adgang til, og fordi de involverede har forskellige erindringer om sagen, indebærer, at der må udvises forsigtighed i forhold til vurderingen af den ledelsesmæssige håndtering af sagen.

Uanset at disse forhold er vigtige at holde sig for øje, er det imidlertid Norrbom Vindings samlede vurdering, at den ledelsesmæssige håndtering af sagen var utilstrækkelig.

I en situation som den foreliggende, hvor et kormedlem i et brev til [H] udtrykte bekymring for den seksualiserede kultur, der efter hendes opfattelse var i Mediehus X's kor, må det forventes, at der fra ledelsens side blev reageret og iværksat en nærmere undersøgelse af forholdene, sådan som det konkret også var tilfældet.

Imidlertid synes den måde, hvorpå sagen blev håndteret, ikke at være sket i overensstemmelse med sædvanlige sagsbehandlingsprincipper, hvortil bemærkes, at det i den forbindelse ikke må anses at gøre nogen afgørende forskel, om [G's] brev formelt set blev betegnet som et brev eller en klage, og/eller om der formelt set var tale om en sag eller ej.

For det første kan der stilles spørgsmålstejn ved, om det var hensigtsmæssigt, at [H], som var den, [G] mente var ansvarlig for den seksualiserede kultur i Mediehus X's kor, deltog i mødet den 5. januar 2006. Hvis formålet med mødet alene havde været at få sagen nærmere belyst, herunder at få afklaret, hvad det var for forhold, der lå til grund for den udtrykte bekymring om en seksualiseret kultur, synes der i udgangspunktet ikke at have været noget til hinder herfor.

Imidlertid må det forstås således, at mødet den 5. januar 2006 ikke alene havde til formål at få sagen belyst, idet der i hvert fald undervejs i mødet opstod et fokus på at finde en løsning, og hvormed [H] de facto — i hvert fald i et vist omfang — kom til at medvirke til at behandle en henvendelse om en påstået seksualiseret kultur, som han ifølge [G] var ansvarlig for.

For det andet kan der stilles spørgsmålstejn ved, om det var hensigtsmæssigt, at [H] og [A] besluttede, hvem der skulle deltage i mødet som bisidder for [G]. Uanset at det for så vidt var positivt, at [H] og [A] besluttede, at [G] ikke skulle deltage i mødet alene, burde [G] være givet mulighed for selv at vælge, hvem hun ville have med til mødet, fx hendes forældre.

Det, at [G] alene fik mulighed for at lade sig bistå af den jævnaldrende korformand, der ikke var "klædt på" til opgaven, kan således også meget vel have været en medvirkende årsag til, at mødet fik det udfald, som det gjorde, da der var en betydelig ubalance i relationen mellem på den ene side de to unge kormedlemmer og på den anden side [H] og [A].

For det tredje kan der stilles spørgsmålstegn ved, om det var hensigtsmæssigt, at det på mødet blev besluttet, at [G] skulle trække sit brev tilbage og sende et nyt.

Selvom forslaget meget vel kunne være motiveret af, at et hensyn til [G] om ikke at fastholde injurierende beskyldninger rettet mod [H], sådan som det synes forklaret af [A], og at forslaget dermed også meget vel kunne have været velment, var det i hvert fald ikke sådan det blev opfattet, og [G] har således også givet udtryk for, at hun reelt ikke opfattede det som om, hun havde noget valg. Beslutningen om, at [G] skulle trække sit brev tilbage, er derfor også egnet til at efterlade indtryk af, at [G] blev presset til at acceptere denne løsning, og at [H] og [A] i situationen dermed forsøgte at lukke ned for den bekymring, som [G] havde tilkendegivet.

Når [A] i de efterfølgende måneder rykkede [G] for det nye brev — vel og mærke uden at dette ses at være begrundet i et hensyn til [G] selv — er dette således også med til at understøtte indtrykket af, at den måde, hvorpå sagen blev håndteret, mest af alt var af hensyn til at beskytte [H] mod de fremsatte beskyldninger og ikke af hensyn til [G].

Det forhold, at [H] efterfølgende skulle have modtaget en beklagelse fra [G]'s mor, sådan som han har oplyst, samt det forhold, at han på et kormøde oplyste over for sangerne, at de ikke behøvede at være utrygge, selvom han var fundet sammen med sin hustru, der var tidligere kormedlem, ændrer ikke ved, at den samlede ledelsesmæssige håndtering af sagen har været utilstrækkelig.

Norrbom Vinding har samtidig noteret sig, at selv om der er uenighed mellem [D] og [A] om, hvem der havde ansvaret for behandlingen af sagen, var det i hvert fald [A], der deltog i mødet den 5. januar 2006 og som også efterfølgende sikrede sig, at [G] fik sendt det nye brev som aftalt.

Dette ændrer imidlertid ikke ved, at det var [D], der — uanset om han havde delegeret personaleansvaret til [H] og [A] — havde det overordnede ansvar, og at han, som anført ovenfor, formentlig også har været orienteret om sagen, hvilket [H] og [A] under alle omstændigheder i hvert fald burde have sikret sig, alt hvorved [D] ville have haft mulighed for at rette fokus på forholdene og dermed kunne have sikret, at der blev truffet beslutning om at iværksætte de fornødne ledelsesmæssige tiltag."

4.5. Afskedigelsen af A

Ved brev af 8. november 2021 meddelte Mediehus X A, at man påtænkte at afskedige ham. Af brevet fremgår bl.a.:

"Som bekendt har Mediehus X fået gennemført en ekstern advokatundersøgelse vedrørende Mediehus X's kor af Norrbom Vinding.

Mediehus X har nu modtaget afrapporteringen, og det fremgår heraf, at du har været involveret i og haft en central rolle i forhold til den ledelsesmæssige håndtering af en klagesag fra 2005, som ifølge advokatundersøgelsen har været utilstrækkelig. Videre fremgår det, at du også er sat i forbindelse med en anden klagesag - ligeledes fra 2005 - men at det ikke har været muligt at konkludere noget nærmere om dette forløb.

Endvidere fremgår det af advokatundersøgelsen, at du har deltaget i to samtaler med Norrbom Vinding, og at den anden samtale blev afholdt, dels fordi du efter den første samtale to gange havde fundet anledning til at korrigere de oplysninger, som du allerede var fremkommet med, og dels fordi du blev

givet mulighed for at kommentere på nye oplysninger, som Norrbom Vinding havde modtaget fra indberettere.

Efter en samlet vurdering af din involvering i håndteringen af den pågældende klagesag fra 2005 og din medvirken i forbindelse med advokatundersøgelsen, er det Mediehus X's foreløbige opfattelse, at Mediehus X ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling og dine arbejdsopgaver i Mediehus X.

Du påtænkes derfor afskediget fra din stilling som producent på Koncertsted 2, Projekt 1 og Radiostation 1, med udgangen af november 2021 med 6 måneders varsel til fratrædelse den 31. maj 2022, jf. MDR-navneoverenskomstens § 20, stk. 1, jf. funktionærlovens § 2.

Med dette brev følger en nærmere begrundelse for den påtænkte afskedigelse. Brevet er struktureret på den måde, at der i afsnit 1 redegøres for baggrunden for den påtænkte afskedigelse, i afsnit 2 redegøres der nærmere for Mediehus X's begrundelse for den påtænkte afskedigelse, og i afsnit 3 følger Mediehus X's afsluttende bemærkninger.

1. Baggrund

1.1 I foråret 2021 besluttede Mediehus X at iværksætte en ekstern advokatundersøgelse med henblik på at få afdækket, dels om der er medlemmer af Mediehus X Pige-koret som igennem årene har været udsat for krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed, dels om der igennem årene har været indgivet klager om krænkende adfærd i form af seksuel chikane fra medlemmer af Mediehus X's kor, deres forældre eller andre, og i givet fald, hvordan sådanne klager har været håndteret ledelsesmæssigt.

1.2 Advokatundersøgelsen blev tilrettelagt således, at Norrbom Vinding skulle identificere de chefer, der igennem årene har haft et ledelsesansvar - enten formelt eller reelt - og/eller medarbejdere i en central stilling - i forhold til Mediehus X's kor, og som vurderedes muligt at kunne have en viden om de forhold, der ifølge kommissoriet skulle undersøges. Derudover blev der etableret en indberetningsordning, hvor de, der muligt måtte have været udsat for krænkende adfærd i form af seksuel chikane, herunder uønsket seksuel opmærksomhed, eller andre der måtte have viden herom, kunne henvende sig og berette om deres oplevelser. Endeligt baserede advokatundersøgelsen sig på relevant og tilgængeligt skriftligt materiale.

1.3 Det fremgår af advokatundersøgelsen, at du var blandt de nuværende og tidligere chefer og medarbejdere, der blev vurderet muligt at kunne have en relevant viden om de forhold, der ifølge kommissoriet skulle undersøges, og at du derfor blev inviteret til at deltage i en samtale med Norrbom Vinding.

1.4 Den pågældende samtale blev afholdt den 12. maj 2021, og det fremgår af referatet, at du deltog i samtalen sammen med din bisidder, faglig konsulent i forbundet i Mediehus X, AB. Af et tillæg til referatet fremgår det videre, at du på eget initiativ henholdsvis den 7. juni og 10. juni 2021 sendte to opfølgende mails til Norrbom Vinding, hvori du bl.a. kommenterede på de artikler, der var bragt i forbindelse med Politikens dækning af sagen den 5. juni 2021.

1.5 Efterfølgende blev du af Norrbom Vinding inviteret til at deltage i en opfølgende samtale, som blev gennemført den 13. august 2021, ligeledes med deltagelse af din bisidder AB, og endelig blev du ved brev af 16. september 2021 givet mulighed for at kommentere på nye oplysninger, som Norrbom Vinding havde modtaget via indberetningsordningen. Ved mail af 17. september 2021 sendte du dine bemærkninger hertil og den 24. september 2021 sendte du dine supplerende bemærkninger relateret til den seneste samtale med Norrbom Vinding.

1.6 Som nævnt indledningsvis er du overordnet sat i forbindelse med håndteringen af to klager/henvendelser ultimo 2005. Den ene klage/henvendelse, der vedrører G, er nærmere beskrevet nedenfor

under punkt 2.1, og den anden klage/henvendelse, der vedrører en far til et medlem af Mediehus X's kor, er nærmere beskrevet nedenfor under punkt 2.2.

1.7 Forløbet, som her er beskrevet, fremgår af referatet af de to samtaler med Norrbom Vinding, som du og din bisidder har godkendt.

2. Begrundelsen for den påtænkte afskedigelse

2.1 Håndtering af klage/henvendelse fra kormedlem i 2005/2006

2.1.1 På baggrund af advokatundersøgelsen har Mediehus X noteret sig bl.a. følgende oplysninger om din involvering i klagen/henvendelsen fra G i 2005:

H modtog den 18. december 2005 en skriftlig henvendelse/klage fra G, der var medlem af Mediehus X's kor, og som på daværende tidspunkt var ca. 17 år. I brevet udtrykte G bekymring for den seksualiserede kultur, der efter hendes opfattelse var i Mediehus X's kor, og uanset at advokatundersøgelsen ikke har kunnet konkludere, om der i brevet tillige var indeholdt beskyldninger rettet mod H for grænseoverskridende adfærd i form af sms-korrespondance mellem ham og et andet kormedlem, har Mediehus X noteret sig, at du har forklaret, at det var tilfældet, jf. nærmere herom nedenfor.

Der blev herefter afholdt et møde den 5. januar 2006, hvor kormand E - på din og H's foranledning - deltog som bisidder for G.

Under mødet blev G bedt om at uddybe og konkretisere de bekymringer, som hun havde givet udtryk for i sit brev til H, hvorefter der tilsyneladende blandt mødedeltagerne blev opnået en form for enighed om, at G skulle trække sit brev tilbage og sende et nyt, men uden de beskyldninger hun havde rettet mod H, og som hun ikke under mødet umiddelbart kunne dokumentere. Du har i forbindelse med advokatundersøgelsen forklaret, at forslaget om, at G skulle trække sit brev tilbage og sende et nyt, kom fra dig, og at H og G kunne tilslutte sig forslaget. Du har endvidere i forbindelse med advokatundersøgelsen beskrevet din egen rolle under mødet som værende mellemmand mellem G, der efter din udlægning havde krænket H, og H, der følte sig krænket af G.

Da G ikke vendte tilbage med et nyt brev - sådan som det var aftalt på mødet - rykkede du hende herfor i marts 2006. Af mailkorrespondancen mellem dig og G fremgår således:

Mail af 10. marts 2006 fra G til A:

*"Kære A,
Jeg har netop modtaget dit brev, og beklager selvfølgelig meget at jeg ikke har nået at følge op på vores aftale ved mødet d. 5. januar. Jeg er lige startet på nyt studie og nyt arbejde, og har haft en del at se til. Jeg vil naturligvis snarest muligt få det skrevet, og beklager endnu en gang at dette ikke er sket for længst.
Venlig hilsen,
G"*

Mail af 10. marts 2006 fra A til G og c.c. H:

*"Kære G.

No problem og helt i orden. Jeg ville blot sikre mig, at det ikke gik i glemmebogen. Lyder spændende med nyt studium og job.

Bedste hilsener
A"*

Mail af 3. april 2006 fra A til G og c.c. H:

"Kære G.

Nu er vi så nået dertil, hvor jeg må bede dig sende mig det aftalte brev, inden sagens forløb fortaber sig i det dunkle. Hvis du har behov for hjælp med at forfatte brevet, står jeg som tidligere nævnt til rådighed, men one way or another regner jeg med at høre fra dig inden ugens udgang.

*Bedste hilsener
A."*

2.1.2 Baseret på din egen forklaring i forbindelse med advokatundersøgelsen og ovennævnte mailkorrespondance mellem dig og G er det Mediehus X's opfattelse, at du – sådan som det også fremgår af advokatundersøgelsen, jf. ovenfor – har været involveret i og haft en central rolle i forhold til håndteringen af sagen, og at du og H var de eneste ledere og/eller medarbejdere, der var involveret heri.

Du har også selv i forbindelse med advokatundersøgelsen forklaret, at du er sikker på, at du deltog i mødet på kor- og orkesterchef D's foranledning, og at du formoder, at du inden mødet havde drøftet G's brev med H og D.

2.1.3 Når det herefter konkluderes i advokatundersøgelsen, at den ledelsesmæssige håndtering af sagen ikke er sket i overensstemmelse med almindelige sagsbehandlingsregler og -principper og dermed har været utilstrækkelig, er Mediehus X – på det foreliggende grundlag - enig i denne vurdering.

I vurderingen heraf har Mediehus X bl.a. tillagt følgende omstændigheder særlig vægt:

For det første må det tillægges vægt, at det var dig og H, der besluttede, hvem G skulle have med som bisidder til mødet den 5. januar 2006, og at den pågældende korformand, der blev bedt om at deltage i mødet, (også) var et 17-årigt medlem af Mediehus X's kor. Ikke mindst i lyset af den måde hvorpå mødet udviklede sig, burde G være blevet givet mulighed for selv at vælge en bisidder - eller i det mindste være repræsenteret af voksen - til eksempel hendes forældre.

For det andet må det tillægges vægt, at selv om mødet - sådan som Mediehus X har forstået det - havde til formål nærmere at belyse karakteren af G's henvendelse, blev situationen på din foranledning løst ved, at G skulle trække en del af sit brev tilbage. Når denne løsning sammenholdes med, at der under mødet var en ubalance i relationen mellem dig og H på den ene side og G og korformanden på den anden side, synes forslaget efter Mediehus X's foreløbige opfattelse at efterlade indtryk af, at klagen/henvendelsen på den måde blev forsøgt "lukket ned". Således har G også forklaret, at hun i situationen følte sig intimideret, og at hun reelt ikke var efterladt med noget valg.

Det forhold, at du efterfølgende - tilsyneladende på eget initiativ – rykkede G for modtagelsen af det nye brev, og med tilbud om at bistå hende med formuleringen heraf, understøtter denne opfattelse.

Efter Mediehus X's opfattelse er det i den forbindelse uden betydning, om G's brev af 18. december 2005 formelt set måtte være at betragte som en klage, et brev eller en anden form for henvendelse.

2.1.4 Mediehus X har noteret sig, at du i forbindelse med advokatundersøgelsen har forklaret, at det forhold, at G muligvis - efter din opfattelse – havde fremsat injurierende beskyldninger mod H, bevirkede, at det også af hensyn til hende var nødvendigt at løse situationen med konduite.

Hertil bemærkes, at uanset om løsningsforslaget måtte være velment, så fremstår det samlede forløb ikke desto mindre som om, at der ud fra et hensyn til H blev lagt et pres på G for, at hun skulle trække en del af sit brev tilbage. Hertil kan særligt henvises til din mailkorrespondance med G i marts-april 2006, der ikke ses at være motiveret af hensyn til hende.

Mediehus X har videre noteret sig, at du i forbindelse med advokatundersøgelsen har forklaret, at du deltog i mødet den 5. januar 2006 på kor- og orkesterchef D's foranledning. Uanset om dette var tilfældet eller ej, hvilket efter Mediehus X's opfattelse heller ikke er afgørende, er det imidlertid Mediehus X's foreløbige vurdering, at du i hvert fald ved din ageren i sagen - både under og efter mødet - påtog dig en del af ansvaret for den ledelsesmæssige håndtering heraf.

2.2 Medvirken i advokatundersøgelsen

2.2.1 På baggrund af advokatundersøgelsen har Mediehus X's noteret sig bl.a. følgende oplysninger om din involvering i undersøgelsesforløbet:

Som nævnt indledningsvis var du blandt de nuværende og tidligere chefer og medarbejdere, der blev vurderet muligt at kunne have en relevant viden om de forhold, der ifølge kommissoriet skulle undersøges, og du blev derfor inviteret til at deltage i en samtale med Norrbom Vinding, der blev gennemført den 12. maj 2021.

Det fremgår af referatet fra samtalen, at du på forespørgsel fra Norrbom Vinding oplyste, at du ikke havde nogen erindring om at have været involveret i håndteringen af klager/henvendelser fra kormedlemmer vedrørende seksuel chikane eller lignende. Af referatet fremgår således:

"A oplyste, at han heller ikke erindrede at have modtaget henvendelser, klager, bekymringskrivelser eller lignende fra piger i Mediehus X's kor, deres forældre, medarbejdere eller andre om sager vedrørende seksuel chikane eller lignende. Han var heller ikke bekendt med, at andre skulle have modtaget sådanne klager mv., og han havde heller ikke hørt rygter om dette.

Han havde modtaget henvendelser fra piger i Mediehus X's kor, der havde følt sig forbigået, fx ved tildeling af soli. Han havde ligeledes modtaget et par henvendelser fra piger, der følte sig mobbet af andre piger. Han havde ikke modtaget henvendelser fra pigernes forældre vedrørende mobning eller lignende. A kunne ikke huske, hvornår eller fra hvem han havde modtaget de pågældende henvendelser, men han kunne huske, at han dengang havde talt med nogle af pigerne om, hvad der var sket. Det var hans erfaring som mangeårig gymnasielærer og i arbejdet med Mediehus X's kor, at der kunne være personer - navnlig i den aldersgruppe - som kunne have tendens til at skabe "drama" omkring sig.

Henvendelserne vedrørende mobning var sket i tilknytning til de ture, som A havde været med på, da han ellers ikke havde nogen kontakt med pigerne i Mediehus X's kor. A var ikke bekendt med, hvorfor pigerne havde henvendt sig til ham, men det var hans opfattelse, at piger i den alder kunne have behov for en "fortrolig alliance" med en voksen udover deres forældre."

Da Politiken nogle uger efter den 5. juni 2021 bragte en historie, hvor dit navn blev sat i forbindelse med G's klage/henvendelse fra 2005, sendte du den 7. juni 2021 - efter at du havde afholdt et møde med souschef, Mediehus X Kultur, Børn og Unge, S - på egen foranledning en mail til Norrbom Vinding, hvor du anførte, at du efter at have genlæst referatet fra samtalen måtte indse, at det kunne fremstå som om, du bevidst havde forholdt Norrbom Vinding oplysninger om dit kendskab til den pågældende klagesag. Du anmodede samtidig om, at din mail blev tilføjet referatet af mødet den 12. maj 2021 som et tillæg. Af mailen fremgår:

"Jeg tillader mig at regne med, at du har fulgt med i weekendens artikler i Politiken om Mediehus X's kor. Jeg har i den forbindelse genlæst referatet af min samtale med Norrbom & Vinding, og må jo indse, at det kunne fremstå, som om jeg bevidst har forholdt jer oplysninger om mit kendskab til den klagesag,

som mit navn sættes i forbindelse med i Politiken. Det er derfor vigtigt for mig at understrege, at det aldrig har været intentionen, og at jeg vitterligt ikke havde nogen erindring om denne sag, før Politikens journalister henvendte sig til mig. Men i lyset af netop dette forløb, må jeg jo erkende, at jeg åbenbart ikke kan udelukke, at der kan være andre 15-20 årige forløb, jeg ikke har present.

Jeg vil gerne bede om, at denne mail og i særdeleshed nedenstående tekst i én eller form lægges til referatet som appendiks, således at min udlægning af forløbet indgår i eller vedhæftes mine udtalelser til Norrbom & Vinding, og skulle denne tilføjelse til referatet bevirke at I har yderligere spørgsmål eller ønsker endnu en samtale, stiller jeg mig naturligvis til rådighed.

Velvidende at der pågår en advokatundersøgelse, som Mediehus X naturligvis må afvente resultatet af, føler jeg ikke desto mindre ovenpå artiklen i lørdagens udgave af Politiken et behov for at få ført til referat, at jeg finder Politikens fremstilling af min håndtering af G's klage både tendentiøs og fordrejet.

G sendte i slutningen af 2005 et brev til H, hvori hun dels beskrev, at hun oplevede en dårlig stemning i koret som følge af, at han var gift med Y (som var ung, tidligere korsanger i Mediehus X), og dels fremkom med en alvorlig anklage mod H om, at han skulle have sendt sms'er af seksuel karakter til en sanger i koret.

Jeg har aldrig haft noget ledelsesansvar, og uanset hvor min daværende chef D i Politikens artikel prøver at gelejde ansvaret hen, så var det i sagens natur på hans foranledning, at jeg deltog i et møde med H og G, hvor hun blev bedt om at dokumentere sin anklage mod H eller trække den tilbage og give ham en undskyldning.

H nægtede og nægter fortsat blankt at have sendt sådanne sms'er, og G kunne hverken fremvise sms'er, citere fra dem eller fremlægge nogen anden form for understøttelse af sin påstand. De piger, hun nu i Politiken nævner skulle have set sms'erne, blev ikke bragt i spil den gang. På denne baggrund gav vi G mulighed for at formulere et nyt brev, der kun beskæftigede sig med spørgsmålet om den påståede dårlige stemning i koret. Det brev har jeg aldrig haft i hænde.

Politikens påstand om, at klagen blev forsøgt afvist og undertrykt, virker dybt ulogisk på mig, al den stund, at G ved mødet netop blev opfordret til at genfremsende sin klage, blot uden den injurierende påstand rettet mod H. Indsigelsen om den dårlige stemning i koret blev således aldrig afvist og blev senere adresseret.

Det er korrekt - og det kan Jeg i dag så begræde, når man ser, hvordan Politiken formår at udlægge det - at jeg i en mail tilbød G hjælp med formuleringen af hendes andet brev, men det var såmænd i bedste mening og ikke et forsøg på at manipulere noget eller nogen. At bemærkningen er taget ud af kontekst, hjælper desværre nok ikke på noget, hvis man partout vil se det i det lys, som Politiken vælger.

I min samtale hos Norrbom & Vinding svarede jeg, at jeg ikke havde kendskab til klager over overgreb og krænkende adfærd. Min opfattelse af forløbet er formodentligt grunden til, at jeg i forbindelse med den samtale ikke har tænkt på denne sag, og derfor svarede således. Uanset grunden blev jeg først igen opmærksom på sagen, da Politiken henvendte sig til mig og nævnte mit svar til G."

Som det fremgår af mailen oplyste du samtidig, at du aldrig havde været i besiddelse af det nye brev, som G sendte, hvilket du i en mail af 10. juni 2021 til Norrbom Vinding oplyste, at du nu havde fundet i forbindelse med en gennemgang af dine mails fra 2005/2006. Af din mail af 10. juni 2021 fremgår således:

"Siden min sidste mail til dig, har jeg gransket min hukommelse og minutiøst gennemgået adskillige tusinde af mine mails fra perioden omkring den klagesag i 2005-2006, som jeg sættes i forbindelse med.

Jeg har dels fundet de to mails fra mig til G hhv. 10. marts og 03. april 2006, hvori jeg rykker hende for en opfølgning på vores møde, og dels også en kopi af G's opfølgende brev af 4. april 2006.

Det sidste er jo det brev, som jeg i min seneste mail til dig nævnte, at jeg aldrig havde haft i hænde. Det må jeg nu konstatere ikke har været korrekt, hvilket jeg beklager.

Jeg fremsender hermed kopi af alle tre og vil gerne gentage, at jeg naturligvis står til din fulde rådighed, såfremt du måtte ønske at følge op på dette ved endnu et møde."

Der blev efterfølgende afholdt en opfølgende samtale mellem dig og Norrbom Vinding den 13. august 2021, hvor du bl.a. redegjorde for din oplevelse af forløbet vedrørende G's klage/henvendelse i 2005, herunder oplyste du, at du under samtalen den 12. maj 2021 ikke havde haft sagen i tankerne, da du blev spurgt ind til, om du havde modtaget klager om seksuel chikane eller lignende fra kormedlemmer eller andre.

Om selve forløbet vedrørende perioden fra samtalen den 12. maj 2021 og frem til afholdelsen af den opfølgende samtale den 13. august 2021 forklarede du bl.a.:

"A fortalte, at han siden samtalen den 12. maj 2021, og efter at hans navn og titel var nævnt i en række skrevne og elektroniske medier, har gransket sin hukommelse og mailindbakke for at se, hvad han kunne huske og finde om forløbet vedrørende G's brev af 18. december 2005.

A tilkendegav, at han - uanset medieomtalen og den måde, hvorpå tingene var fremstillet - stadig kunne se sig selv i spejlet. Han ved, at han har opført sig ordentligt og redeligt. Med nutidens briller kunne han godt se, at han ikke burde have accepteret at tage del i mødet den 5. januar 2006 med H, G og den daværende korformand. Han burde derimod have sagt fra over for sin daværende chef, D, da han hverken havde personale- eller ledelsesansvar. Ikke desto mindre er det hans opfattelse, at han var i stand til og rent faktisk også håndterede situationen bedre end D ville kunne have gjort det; der formentlig ville have ladet det hele eskalere."

Den 24. september 2021 fremsendte du yderligere en mail til Norrbom Vinding, hvoraf fremgår:

"Der er en formulering, der har ligget og naget i mit baghoved, og først nu går det rigtigt op for mig, hvad det er. Det er Politikens og G's brug af ordet "klagesag" og at H skulle have været med til at behandle en klage over sig selv.

Det stemmer dårligt overens med G's egen formulering i sit opfølgende brev, hvor hun om sin første henvendelse netop benytter ordet "brev" (ikke klage), og takker H for at have taget den "bekymring" (ikke klage), hun udtrykte, alvorligt.

Jeg bliver således bekræftet i, at jeg ikke har undertrykt en klage, og at H ikke været med til at behandle en klage over sig selv. H og jeg deltog i et møde, eller en samtale om du vil, hvor G uddybede den bekymring, hun nævnede i sit brev. Der er en verden til forskel."

2.2.2 Som det fremgår, har du deltaget i to samtaler med Norrbom Vinding, og du har derudover sendt flere mails om dit kendskab til de forhold, der er blevet undersøgt.

Det anførte forløb efterlader efter Mediehus X's foreløbige vurdering imidlertid indtryk af, at du - når du under samtalen den 12. maj 2021 svarede benægtende på det meget bredt formulerede spørgsmål om, hvorvidt du havde nogen erindring om at have været involveret i håndteringen af klager/henvendelser fra kormedlemmer vedrørende seksuel chikane eller lignende - ikke har svaret fyldestgørende.

Det var således først, da Politiken nogle uger senere satte dit navn i forbindelse med klagen/henvendelsen fra G, at du forklarede ganske detaljeret om din centrale involvering i forløbet. I den forbindelse afviste du også til at starte med, at du på noget tidspunkt havde haft G's nye brev fra april 2006 i hænde, hvilket du korrigerede få dage efter.

Efter Mediehus X's foreløbige vurdering er det vanskeligt at forstå, hvordan du ikke kan have haft det omhandlede forløb vedrørende G's klage/henvendelse i tankerne; dette ikke mindst i lyset af, at du har haft tid til at forberede dig til mødet med Norrbom Vinding, samt - hvilket Mediehus X tillægger afgørende vægt - når G ifølge din egen forklaring i brevet af 18. december 2005 netop havde rettet beskyldninger imod H for at have sendt grænseoverskridende sms-beskeder til et andet kormedlem, jf. ovenfor.

...

3. Afsluttende bemærkninger

3.1 Som redegjort for, er det Mediehus X's foreløbige vurdering, at din involvering i håndteringen af den pågældende klagesag fra 2005 og din medvirken i forbindelse med advokatundersøgelsen indebærer, at Mediehus X ikke længere har den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling som producent i Mediehus X.

3.2 Mediehus X lægger i denne foreløbige vurdering opsummerende særlig vægt på,

at de dispositioner, du i forbindelse med håndteringen af G's klage/henvendelse til H i 2005 har foretaget, herunder at du bl.a. har foreslået, at G skulle trække en del af sit brev tilbage, og at du på et senere tidspunkt har tilbudt G hjælp til at formulere et sådant nyt brev, er egnet til at efterlade indtryk af, at du har forsøgt at undertrykke klagen/henvendelsen, der rettede sig mod H, som du ifølge dine egne oplysninger havde været med til at pege på som mulig ny dirigent for Mediehus X's kor i 2000, og at en sådan måde at håndtere en klage/henvendelse fra et kormedlem ikke er udtryk for en acceptabel fremgangsmåde, og dermed heller ikke i overensstemmelse med sædvanlige sagsbehandlingsregler og -principper,

at det ligger Mediehus X på sinde, at de chefer og medarbejdere, som har valgt at medvirke i advokatundersøgelsen iværksat af og for Mediehus X, svarer retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, der stilles, men at din medvirken i undersøgelsesforløbet i sommeren 2021 - uanset at forholdene ligger tilbage i tid - efterlader indtryk af, at du ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, du er blevet stillet om din involvering i og dit mulige kendskab til forhold og episoder af relevans for advokatundersøgelsen, hvortil kommer, at den måde, hvorpå du i dag anskuer håndteringen af sagen/henvendelsen fra G derudover efterlader indtryk af, at du til stadighed ikke selv kan se, at din involvering i G's klage/henvendelse i 2005 var utilstrækkelig, og at denne manglende forståelse heraf understøtter Mediehus X's foreløbige opfattelse af, at Mediehus X ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling i Mediehus X.

3.3 I henhold til reglerne om partshøring i forvaltningslovens § 19 gives du hermed lejlighed til at fremkomme med dine eventuelle bemærkninger til nærværende brev om høring om påtænkt afskedigelse. Disse bemærkninger skal være Mediehus X i hænde senest den mandag den 22. november 2021, kl. 10.00 ved mail til mig.

Hvis vi ikke hører fra dig inden fristens udløb, må du gå ud fra, at Mediehus X vil træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

3.4 Du vil være fritaget for tjeneste indtil videre.”

Af en mail af 10. november 2021 fra A til en række enheder i Mediehus X fremgår bl.a.:

”Kære gode venner: - kolleger i administrationen, musikere og sangere og nu altså alle ex-kolleger.

P er død, og hverken D eller H er længere ansat i Huset. Når Mediehus X’s ledelse ved eftermiddagens pressebriefing skal overbevise omverdenen om, at man har ryddet op i ”Pigekorssagen”, så er der kun én tilbage fra den gang, og det er så mig.

Uagtet at jeg intet har haft at gøre med overgreb, eller det man omtaler som en ”seksualiseret stemning i koret” i sin tid, gøres jeg til den syndebuk, Mediehus X kan holde frem i strakt arm og sige: ”Se, nu har vi handlet og nu er alt fint”.

Jeg blev derfor ringet op mandag morgen kl. 09.00 og tilsagt til møde med B kl. 10.00. Kl. 10.05 havde jeg modtaget følgende svada underskrevet af T:

”Efter en samlet vurdering af din involvering i håndteringen af den pågældende klagesag fra 2005 og din medvirken i forbindelse med advokatundersøgelsen, er det Mediehus X’s foreløbige opfattelse, at Mediehus X ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling og dine arbejdsopgaver i Mediehus X. Du påtænkes derfor afskediget fra din stilling som producent i Koncertsted 1...”

Jeg afskediges med andre ord på baggrund af min - i Mediehus X’s øjne - fejlhåndtering af en henvendelse for knap 16 år siden(!) og Mediehus X’s subjektive følelse af, at jeg ikke har medvirket åbent og ærligt i advokatundersøgelsen. Man skal vist lede længe efter en tyndere begrundelse for afskedigelse.

Jeg har frivilligt deltaget i to lange samtaler med Mediehus X’s advokatfirma, jeg har gransket min hukkommelse og mine mails og jeg har fremlagt alt materiale fra klagesagen. Hverken min bisidder eller jeg genkender eller anerkender, at jeg skulle have deltaget mindre end 100% i forsøget på at komme til bunds i sagens kerne. Jeg var ikke tvunget til at medvirke, men havde jeg undladt, var det jo tydeligvis også blevet udlagt som manglende samarbejdsvilje. Damned if you do - damned if you don’t!

Som mange af jer sikkert ved, har jeg i de forgangne 25 år

- været formand for to byggeudvalg ifm. Mediehus X’s bygnings fødsel,
- jeg har forestået prøvespil for vekslende orkesterchefer
- jeg har repræsenteret T og Mediehus X’s ledelse i såvel nationale som internationale fora ved konferencer og forhandlinger
- jeg er blevet betroet adskillige fortrolige og personfølsomme opgaver af mine chefer
- jeg har repræsenteret huset ved overenskomstforhandlinger for både kor og orkestre
- jeg har uden det store tilsyn fra nogen i årenes løb forvaltet 40-50 turnébudgetter på i nogle tilfælde op imod 8-10 millioner kroner
- og samlet set har jeg i årenes løb egenhændigt administreret instrumentindkøb for 25 millioner kroner + et koncertorgel til 17 millioner.

Det der piner mig mest, er derfor det karaktermord, Mediehus X begår mod mig, ved at begrunde min afskedigelse med manglende tillid!

Det må vel også siges at stå i skærende kontrast til den omtale af mig, som søde mennesker i vores ledelse skrev på Mediehus X’s intranet i forbindelse med mit 25-års jubilæum i forsommeren. Der var sikkert mange, der ikke fik læst det den gang, så jeg vedhæfter det hermed til almen moro og undren.

Jeg har ikke lige nu overskud til at svare alle jer, der har sendt mig smukke blomster og utroligt søde, varme og støttende sms'er, som jeg virkelig sætter stor, stor pris på, ikke mindst fordi I alle netop forholder jer til ikke kun min afskedigelse, men også min indsats og betydning for Mediehus X's Ensemble i årenes løb, men I skal have stor tak.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke jer alle sammen for det gode samarbejde, de varme venskaber og alle de spændende og sjove arbejdsopgaver og oplevelser, vi har haft sammen gennem årene."

Ved brev af 19. november 2021 afgav forbundet i Mediehus X høringsvar på vegne af A. Af brevet fremgår bl.a.:

"Helt overordnet er det forbundet i Mediehus X's opfattelse, at der ikke er en rimelig grund for den påtænkte afskedigelse, da der ikke er et tilstrækkeligt sagligt belæg for at påstå, at A har misligholdt sit ansættelsesforhold. Selv hvis der måtte vise sig at være tale om en misligholdelse, har denne misligholdelse ikke en karakter, der medfører, at opsigelse ville udgøre en berettiget sanktion, hvorfor opsigelse ikke anses for at være proportional.

A har haft tidsbegrænsede ansættelser som hhv. assisterende korproducent og korproducent fra 1993 - frem til udgangen af august 2001. Pr. 1. september 2001 blev han fastansat som orkester- og koradministrator frem til 2010, hvor han blev producent for Symfoniorketret.

A har således været ansat i Mediehus X i mere end 25 år og han har aldrig modtaget en advarsel eller for den sags skyld en påtale.

Det er Forbundet i Mediehus X's opfattelse, at Mediehus X forsøger at fremtvinge et afskedigelsesgrundlag på et ikkeeksisterende eller i bedste fald på et meget tyndt faktisk grundlag. Dette faktuelle grundlag fordrejes i Mediehus X's fremstilling i den påtænkte afskedigelse til Mediehus X's fordel og en del relevant fakta udelades. Efter Forbundet i Mediehus X's opfattelse gengives der ligeledes fakta, som er direkte usande.

Bemærkninger vedrørende punkt 2.1 i Mediehus X's høring om påtænkt afskedigelse

Mediehus X påstår, at mødet den 5. januar 2006 skete på bl.a. A's foranledning. Det er ikke en præcis gengivelse af faktum. A blev af sin leder D anmodet om at tage affære og afholde et møde med H og G. Det er således muligt, at A indkaldte til mødet, men det skete ikke på hans egen, men derimod på hans leders foranledning.

Det er korrekt, at A husker brevet fra G som toledet. En del som vedrørte den generelle stemning i koret som skulle være ubehagelig og en anden del som omhandlede seksualiseret sms'er/adfærd.

G og H kunne ikke enes om fakta - H nægtede (og nægter fortsat) at have afsendt de påståede sms'er og G kunne ikke dokumentere beskyldningerne mod H om, at han skulle have sendt sms'er af seksuel karakter/upassende adfærd.

På denne baggrund blev parterne enige om, at G skulle skrive et brev, hvori hun fastholdt sit standpunkt om den dårlige stemning i koret men undlod at skrive om sms'erne.

Dette var et forslag alle var enige om på mødet.

På mødet deltog E (daværende korformand) som bisidder. Dette forhold kritiseres af Mediehus X, idet Mediehus X er af den opfattelse, at G skulle have været repræsenteret af en "voksen". Så vidt Forbundet i Mediehus X er orienteret så var E ikke 17 år på tidspunktet for mødet, men derimod 20 år. Dertil

kommer, at A ikke "valgte" bisidder for G, som Mediehus X giver udtryk for på side 5 øverst. A foreslog en bisidder, men der var intet til hinder for, at G kunne have valgt en anden bisidder.

Ved gengivelsen af fakta vedrørende det brev som G efter aftale skulle fremsende, så har Mediehus X valgt ikke at gengive det faktiske indhold af G's brev af 4. april 2006, der endte uden kritik af H eller dennes påståede sms'er og stort set også uden kritik af tonen. G beklagede derimod, at det første brev bar præg af en "bebrejdende tone".

G's brev gengives i sin helhed her:

"København, 04/04-06

Kære H,

Jeg vil hermed som aftalt gerne gøre rede for mine intentioner i mit brev fra d. 18/12-05.

Jeg kan efter vores samtale godt se, at det på nogle punkter kan misforstås. Men jeg understreger nu endnu en gang at der på intet tidspunkt er tale om anklager mod din person.

Brevet var skrevet i bekymring om den generelle stemning i og omkring koret, og jeg beklager derfor, at det gennemgående bærer præg af en bebrejdende tone. Det lader til, at stemningen er blevet en del bedre nu, hvad angår sladder og snak i krogene, hvilket jeg ser som en særdeles positiv konsekvens af vores samtale.

Jeg vil ydermere gerne undskylde for den ubehagelige indgriben mit brev kan have haft i dit privatliv, og beklager meget hvis du har følt dig direkte anklaget af mig.

Jeg er dog glad for at vi fik redt trådene ud, og at du tog min bekymring om stemningen i koret seriøst. Det lader jo til at vi er grundlæggende enige om vigtigheden af et godt arbejdsklima, og jeg synes du har fået vendt situationen utrolig godt.

Og så skylder jeg dig her på falderebet også en stor tak for nogle herlige år i koret. De har betydet enormt meget for mig!

Kærlig hilsen,

G.

Mediehus X beskriver herefter, at G skulle være blevet presset af A, og at sagen blev forsøgt "lukket ned" af A. Dette er Forbundet i Mediehus X ikke enig i. A forsøgte derimod at følge op på den aftale, som alle på mødet havde givet udtryk for, at de var blevet enige om.

I relation til spørgsmålet om bisidder er det Forbundet i Mediehus X's synspunkt, at ingen - herunder heller ikke A - vidste hvordan mødet ville udvikle sig. Dette forhold er anerkendt af Mediehus X der bl.a. skriver "Ikke mindst i lyset af den måde hvorpå mødet udviklede sig..." på side 5 øverst.

Dertil kommer, at den mundtlige ordning indgået på mødet selvsagt ikke var mere bindende for parterne, end at G efter mødet kunne have søgt hjælp fra anden side end sin bisidder og på denne baggrund eventuelt nægtet at efterkomme anmodningen om et yderligere brev. Det valgte G imidlertid ikke at gøre. Til gengæld valgte hun at skrive et brev, hvori hun frafaldt kritikken, som gengivet ovenfor.

I forhold til Mediehus X's påstande om pres og nedlukning af klagen/henvendelsen fra G lægger Forbundet i Mediehus X vægt på, at intet hindrede G i efter mødet at få råd og vejledning fra en anden end sin bisidder. Dertil kommer, at e-mail-korrespondancen ikke giver belæg for at påstå, at der har været

pres fra A på G. A forsøger at få sagen afsluttet på den måde, som alle var enige om på mødet, og G's svar giver ikke indtryk af, at hun var presset eller følte, at sagen blev lukket ned. Tværtimod.

Dette gælder ikke mindst hendes brev af 4. april 2006, der efterlader det indtryk, at G's utilfredshed med H og tonen er ikke-eksisterende eller i det mindste væsentligt begrænset og at hendes opfattelse af forholdene i dag er en efterrationalisering.

Bemærkninger vedr. punkt 2.2 i Mediehus X's høring om påtænkt afskedigelse

Forbundet i Mediehus X er i relation til afsnit 2.2 enig i det meste af det faktuelle gengivne, men ikke i måden det fremstilles på af Mediehus X.

Der bruges ord som at A ikke skulle have svaret "fyldestgørende". Det indikeres, at A bevidst eller i ond tro skulle have forholdt oplysninger, ligesom A klandres for at have svaret benægtende på et bredt formuleret spørgsmål. Denne gengivelse af fakta og den virkelighedsopfattelse der ligger til grund herfor, anerkender Forbundet i Mediehus X ikke. Forbundet i Mediehus X anerkender heller ikke, at A skulle have "nedtonet sin tilknytning til pigekoret" for at forbedre sin egen retsstilling. Tværtimod har A givet præcis, hvordan det forholdt sig.

Der er ingen grund til at tro, at A bevidst skulle have udeladt at oplyse om henvendelsen fra G. Derimod er det langt mere sandsynligt, som A har forklaret - at han efter mediernes omtale af den konkrete sag - foretog sin egen undersøgelse af e-mails og at genlæsning af disse medførte, at A huskede hændelsen.

...

Mediehus X forsøger at stille A i et dårligt lys ved at fremføre det synspunkt, at A mod bedre vidende skulle have afgivet falske oplysninger i forbindelse med at advokatundersøgelsen blev foretaget. Det er efter Forbundet i Mediehus X's mening hverken rimeligt eller sagligt.

Der er tale om forhold, der ligger ca. 15 år tilbage i tid. Det er muligt, at det er "vanskeligt" for Mediehus X "at forstå", at A ikke kan huske alle arbejdsmæssige hændelser, der foregik for 15 år siden, men hvem kan huske alle arbejdsmæssige hændelser, der foregik for 15 år siden? Der er her tale om ét møde og et par efterfølgende e-mails. Når man læser e-mailen af 4. april 2006 efterlades man og dermed også A med det indtryk, at problemet var løst, og dette var sket til alle involveredes tilfredsstillelse. Taget omfanget og afslutningen i betragtning er det ikke overraskende, at A ikke kunne huske hændelsen ved første møde med advokatundersøgelsen.

Mediehus X har anført, at A havde mulighed for at forberede sig til mødet, og at han derfor skulle kunne huske episoden, der ligger 15 år tilbage. A har været ansat siden 1993 i Mediehus X og har flere tusinde emails, hvorfor han naturligvis ikke kan klandres for at have overset de e-mails vedrørende G.

Det er selvsagt ikke en misligholdelse af ansættelsesforholdet, at A i maj ikke kunne erindre dette forhold omkring G i første omgang. Og det er ikke et forhold der kan lægges til grund for en saglig afskedigelse. A har været samarbejdsvillig og selv frembragt materiale, der har kastet lys over episoden vedrørende G. At denne viden er kommet i "etaper", efterhånden som A har genfundet de relevante e-mails kan ikke udgøre en misligholdelse af A's ansættelsesforhold.

Det findes ikke noget bevis for, at "en far" skulle have henvendt sig til A om den af Mediehus X omtalte problemstilling, og selv hvis det måtte kunne bevises, udgør A's manglende erindring herom selvsagt ikke en misligholdelse af hans ansættelsesforhold eller et forhold der kunne begrunde, at "tilliden" til at A kunne udføre sit arbejde fremadrettet, skulle kunne mistes.

Afsluttende bemærkninger

A's handlemåde under episoden vedrørende G og/eller hans ageren i forbindelse med advokatundersøgelsen kan ikke udgøre misligholdelse af hans ansættelsesforhold eller medføre at Mediehus X på sagligt grundlag kan påstå, at tilliden er mistet til A's fremtidige udførelse af sine opgaver.

Mediehus X henviser til at A i sin tid var med til at pege på H som mulig ny dirigent. Det er ganske åbenbart, at A ikke havde kompetence til at vælge hvem der skulle være ny dirigent. Det er derfor også ganske åbenbart, at Mediehus X havde og har ansvaret for ansættelsen af H.

Der er tale om åbenbar ansvarsfraskrivelse fra Mediehus X's side, og under alle omstændigheder er der tale om et forhold (anbefaling af ansættelse af en person, der nu - mange år efter - er kommet under anklage for upassende adfærd), der under ingen omstændigheder hverken helt eller delvist kan udgøre et sagligt opsigelsesgrundlag. Dette burde være Mediehus X bekendt, hvorfor Forbundet i Mediehus X har vanskeligt ved forstå, hvordan det forhold overhovedet kan fremføres som en del af en påtænkt opsigelse.

Mediehus X henviser til, at A ikke skulle have håndteret henvendelsen fra G på en acceptabel fremgangsmåde og dermed heller ikke i overensstemmelse med "sædvanlige sagsbehandlingsregler og principper".

Forbundet i Mediehus X undrer sig over hvilke sagsbehandlingsregler og principper, der henvises til.

Måtte det omhandle specifikke sagsbehandlingsregler og principper for Mediehus X er der tale om regler og principper, som hverken A eller Forbundet i Mediehus X er bekendt med og i så fald må de gerne fremsendes i kopi til Forbundet i Mediehus X ved lejlighed. Selv hvis sådanne fandtes må Mediehus X have bevisbyrden for at disse regler – mod A's benægtelse - var disse regler og principper bekendt.

Det skal i den forbindelse erindres, at A's stilling ikke var en ledelsesstilling, men derimod en stilling som kor- og orkesteradministrator (ikke for pigekoret) på daværende tidspunkt, der gjorde hvad han blev bedt om af sin leder. I dette tilfælde således deltog i mødet mellem G og H.

Mediehus X henviser til, at A havde foreslået at hjælpe G med at forfatte en ny skrivelse.

Det er fuldstændig korrekt, at A tilbød at hjælpe, men det blev aldrig aktuelt eftersom hun selv valgte at skrive et nyt brev - A har aldrig hjulpet G med brevet, hvorfor vi ikke kender indholdet af, hvordan et sådant brevs ordlyd ville have været. Mediehus X lægger således ind i denne "anklage", at A givet ville have formuleret et brev, der udelukkende talte Mediehus X's sag og slet ikke tog kritikpunkterne fra G med. Denne formodning som Mediehus X - og kun Mediehus X - har, kan selvsagt heller ikke danne grundlag for sagligt opsigelsesgrundlag eller for at tilliden helt generelt til A's opgavevaretagelse skulle være bortfaldet.

Mediehus X's argumentation styrkes ikke ligefrem af ordlyden af brevet af 4. april 2006, der er skrevet af G selv, og som beskriver forholdene yderst positivt.

Udover det ovenfor fremførte skal det helt generelt bemærkes, at A har mere end 25 års anciennitet i Mediehus X, og at han aldrig har modtaget en påtale eller en advarsel. Disse to forhold betyder, at selv hvis A måtte have ageret på en måde, der måtte vise sig at danne grundlag for en eller anden kritik, så skal der ifølge retspraksis ganske meget til, førend at en afskedigelse ville være saglig.

På baggrund af ovenstående er det Forbundet i Mediehus X's opfattelse at der samlet set hverken er ansættelsesretligt eller et forvaltningsretligt grundlag for at afskedige A. En afskedigelse på det foreliggende grundlag vil således hverken være saglig eller proportional."

Ved brev af 29. november 2021 afskedigede Mediehus X A. Af brevet fremgår bl.a.:

”Mediehus X har truffet afgørelse om, at du afskediges fra din stilling som producent på Koncertsted 1, Projekt 1 og Radioprogram 1. Afskedigelsen sker med virkning fra udgangen af november 2021 med 6 måneders varsel til fratrædelse den 31. maj 2022, jf. MDR-navneoverenskomstens § 20, stk. 1, jf. funktionærlovens § 2.

Begrundelsen for afskedigelsen er, at Mediehus X efter en samlet vurdering af din involvering i håndteringen af en klagesag fra 2005 og din medvirken i forbindelse med advokatundersøgelsen vedrørende Mediehus X's kor, der er blevet gennemført i 2021, ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling og dine arbejdsopgaver i Mediehus X.

Mediehus X har ved denne vurdering - idet der henvises til den i høringsbrevet af 8. november 2021 anførte redegørelse - navnlig lagt vægt på,

at de dispositioner, du i forbindelse med håndteringen af G's klage/henvendelse til H i 2005 har foretaget, herunder at du bl.a. har foreslået, at G skulle trække en del af sit brev tilbage, og at du på et senere tidspunkt har tilbudt G hjælp til at formulere et sådant nyt brev, er egnet til at efterlade indtryk af, at du har forsøgt at undertrykke klagen/henvendelsen, der rettede sig mod H, som du ifølge dine egne oplysninger havde været med til at pege på som mulig ny dirigent for Mediehus X's kor i 2000, og at en sådan måde at håndtere en klage/henvendelse fra et kormedlem ikke er udtryk for en acceptabel fremgangsmåde og dermed heller ikke i overensstemmelse med sædvanlige sagsbehandlingsregler og -principper,

at det ligger Mediehus X på sinde, at de chefer og medarbejdere, som har valgt at medvirke i advokatundersøgelsen iværksat af og for Mediehus X, svarer retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, der stilles, men at din medvirken i undersøgelsesforløbet i sommeren 2021 - uanset at forholdene ligger tilbage i tid - efterlader indtryk af, at du ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, du er blevet stillet om din involvering i og dit mulige kendskab til forhold og episoder af relevans for advokatundersøgelsen, hvortil kommer,

at den måde, hvorpå du i dag anskuer håndteringen af sagen/henvendelsen fra G, derudover efterlader indtryk af, at du til stadighed ikke selv kan se, at din involvering i G's klage/henvendelse i 2005 var utilstrækkelig, og at denne manglende forståelse heraf understøtter Mediehus X's opfattelse af, at Mediehus X ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling i Mediehus X.

Mediehus X har modtaget partshøringssvar af 19. november 2021, der er fremsendt af Forbundet i Mediehus X på vegne af dig. Det anførte i partshøringssvaret giver ikke Mediehus X anledning til at ændre den i brev af 8. november 2021 påtænkte afgørelse om afskedigelse af dig.

I det følgende kommenteres nærmere på det fremsendte partshøringssvar i afsnit 1, og i afsnit 2 følger Mediehus X's bemærkninger om forskellige forhold i forbindelse med din fratrædelse.

1. Bemærkninger til partshøringssvar

1.1 Bemærkninger til Forbundet i Mediehus X's indledende bemærkninger

1.1.1 Forbundet i Mediehus X's har overordnet anført, at afskedigelsen efter Forbundet i Mediehus X's opfattelse ikke er rimeligt begrundet, idet der ikke er tilstrækkeligt sagligt belæg for at påstå, at du har misligholdt dit ansættelsesforhold i Mediehus X, og at en afskedigelse under alle omstændigheder er disproportional. Forbundet i Mediehus X har i den forbindelse henvist til, at du ikke har modtaget påtaler eller advarsler igennem din ansættelsestid i Mediehus X.

1.1.2 Forbundet i Mediehus X har endvidere tilkendegivet, at Mediehus X forsøger at "fremtvinge et afskedigelsesgrundlag", der er 1) ikke eksisterende eller meget tyndt, at det faktuelle grundlag 2) fordrejes af Mediehus X, at relevant faktum er 3) udeladt, og at der er gengivet faktum, der er 4) usandt.

1.1.3 Mediehus X er uenig i alle de anførte indsigelser. Mediehus X har således ageret på baggrund af den advokatundersøgelse, der har været gennemført hen over sommeren 2021 vedrørende forhold i Mediehus X's kor, og Mediehus X har hverken fordrejet eller udeladt relevante sagsoplysninger, ligesom Mediehus X heller ikke har gengivet faktum, der er usandt. Uanset at du ikke tidligere har modtaget hverken påtaler eller advarsler, er det Mediehus X's vurdering, at afskedigelsen af dig er en proportional følge af de forhold, der er kommet frem, og som Mediehus X har lagt vægt på, jf. ovenfor.

1.2 Bemærkninger vedrørende punkt 2.1 i Mediehus X's høringsbrev

1.2.1 Forbundet Mediehus X har i partshøringssvaret anført, at din handlemåde i forbindelse med håndteringen af klagen/henvendelsen fra G ikke kan udgøre et sagligt grundlag for en afskedigelse af dig.

Mediehus X fastholder den gengivelse af forløbet og Mediehus X's vurdering, der fremgår af høringsbrevet af 8. november 2021. Særligt i forhold til de punkter, der er fremhævet i Forbundet i Mediehus X's partshøringssvar, bemærkes følgende:

1.2.2 Forbundet i Mediehus X har anført i partshøringssvaret, at din involvering i forløbet vedrørende G's klage/henvendelse ikke skete på din egen, men derimod på D's foranledning.

Uanset om dette var tilfældet, må Mediehus X konstatere, at det var dig og H, der tog initiativ til og gennemførte mødet den 5. januar 2006, og at det efterfølgende var dig, der havde den videre dialog med G i marts/april 2006, hvor hun blev rykket for fremsendelse af et nyt brev til H, hvorimod D's involvering har været meget begrænset. Samlet set efterlades Mediehus X med et indtryk af, at din involvering i forløbet har været central.

1.2.3 Forbundet i Mediehus X har videre anført, at forslaget om, at G skulle trække en del af sin klage over H tilbage, var et forslag, som parterne under mødet blev enige om, og at G kunne have valgt en anden bisidder eller sprunget fra den indgåede mundtlige aftale.

Det af Forbundet i Mediehus X anførte giver ikke Mediehus X anledning til at ændre den vurdering, der er anført i Mediehus X's høringsbrev, hvortil henvises.

Det bemærkes i denne forbindelse, at G såvel i forbindelse med advokatundersøgelsen som i pressen har tilkendegivet, at hun allerede under selve mødet ikke havde lyst til at gå med til forslaget - fra din og H's side - om, at hun skulle trække en del af sin klage/henvendelse tilbage, men at hun følte sig presset hertil, og at dette også var tilfældet, da du efterfølgende rykkede hende for det nye brev i marts/april 2006 og tilbød at hjælpe med at forfatte dette.

Det i partshøringssvaret anførte om, at G kunne have valgt en anden bisidder, eller kunne være sprunget fra aftalen, efterlader Mediehus X med et indtryk af, at der er tale om efterrationalisering fra din side, når forløbet tages i betragtning. Det fremhæves i den forbindelse, at korformanden blev indkaldt til mødet af dig - efter det oplyste ganske uden forberedelse - og at du to gange rykkede G for det nye brev. Det bemærkes, at det ikke ændrer på Mediehus X's vurdering, om E var få år ældre, end hvad Mediehus X har fået oplyst. Der var tale om en med G nogenlunde jævnaldrende korsanger sat over for dig og H, og som ifølge G's oplysninger heller ikke var klædt på til opgaven.

1.2.4 Forbundet i Mediehus X har desuden om forløbet tilkendegivet en undren over, hvilke sagsbehandlingsregler og principper, som Mediehus X's henviser til i sin begrundelse for at konkludere, at din håndtering af klagesagen var utilstrækkelig.

Det bemærkes hertil, at Mediehus X i forhold til forløbet særligt har hæftet sig ved,

at G ikke fik mulighed for selv at vælge, hvem hun ville have med som bisidder til mødet den 5. januar 2006,

at H - i hvert fald som mødet udviklede sig - medvirkede til at behandle en klage over sig selv og sin egen påståede adfærd,

at der ikke blev taget et referat, endsige et notat, fra det pågældende møde,

at G blev opfordret til at trække en del af en klage tilbage, hvilket efterlader indtryk af, at klagen/henvendelsen reelt ikke blev taget alvorligt, og

at D ikke blev involveret - eller i hvert fald ikke tilstrækkeligt involveret - i håndteringen af klagen.

Disse omstændigheder bevirker samlet set, at den ledelsesmæssige håndtering af klagen/henvendelsen fra Mediehus X's side ikke har levet op til almindelige sagsbehandlingsregler og principper.

1.3 Bemærkninger vedrørende punkt 2.2 i Mediehus X's høringsbrev

1.3.1 Forbundet i Mediehus X har særligt til Mediehus X's bemærkninger om din medvirken i advokatundersøgelsen vedrørende Mediehus X's kor anført, at det ikke udgør misligholdelse af dine forpligtelser i ansættelsesforholdet, at du ikke i forbindelse med advokatundersøgelsen kunne huske forholdene vedrørende G's klage/henvendelse under den første samtale med Norrbom Vinding, og at din erindring herom er kommet etapevis.

1.3.2 Det i partshøringssvaret anførte fra Forbundet i Mediehus X's side giver ikke Mediehus X anledning til at ændre sin vurdering af, at forløbet efterlader Mediehus X med et indtryk af, at du ikke under det første møde svarede fyldestgørende på spørgsmål om kendskab til klagesager eller henvendelser vedrørende Mediehus X's kor igennem årene, og at den nævnte etapevise erindring er foranlediget af omstændigheder i form af pressedækningen af advokatundersøgelsen og forhold i Mediehus X's kor.

Du var forud for samtalen med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 blevet gjort bekendt med, at advokatundersøgelsens ene tema var, om der igennem årene havde været klager eller henvendelser vedrørende forhold i Mediehus X's kor, og du havde tid til at forberede dig inden mødet og genopfriske din hukommelse. Ikke desto mindre svarede du benægtende på spørgsmål om kendskab til klager eller henvendelser - ikke at du ikke havde erindring herom.

Din efterfølgende erindring om forløbet er ganske detaljeret, og på den baggrund er det for Mediehus X fortsat vanskeligt at forstå, at du ikke kunne huske forløbet vedrørende G.

...

1.4 Bemærkninger til Forbundet i Mediehus X's afsluttende bemærkninger

1.4.1 Forbundet i Mediehus X har anført bemærkninger i partshøringssvaret om ansættelsen af H, der indikerer, at Mediehus X skulle være af den opfattelse, at du har haft indflydelse på, at H i 2000 blev ansat som chefdirektør for Mediehus X's kor, og at dette skulle indgå i begrundelsen for afskedigelsen. Det er på ingen måde tilfældet, og Mediehus X har da heller ikke begrundet afskedigelsen - eller for så vidt den påtænkte afskedigelse - af dig med, at du i sin tid anbefalede ansættelse af H til D. Der henvises til det anførte ovenfor på side 1, under det første "at".

1.4.2 Afslutningsvis bemærkes, at Mediehus X har noteret sig, at du den 10. november 2021 har sendt en mail til et betydeligt antal medarbejdere på Koncertsted 1, Projekt 1 og Radiostation 1 med overskriften "syndebuk", i hvilken du anførte, at du reelt er blevet afskediget, for at Mediehus X har kunnet sige "at de har ryddet op i Pige Kors sagen", og at Mediehus X har begået et karaktermord på dig. En

adfærd som denne som reaktion på, at Mediehus X meddelte dig den påtænkte afskedigelse, understreger efter Mediehus X's opfattelse, at der ikke kan etableres et fremadrettet tillidsfuldt samarbejde mellem dig og Mediehus X.

2. Forhold i forbindelse med din fratrædelse

2.1 Afskedigelsen indebærer, at du fratræder din stilling den 31. maj 2022.

Du fritages fra tjeneste frem til den 10. december 2021, hvorefter du bliver fritstillet.”

5. Forklaringer

A har forklaret bl.a., at han begyndte i Mediehus X i 1979 som sanger i koncertkoret. Han havde herefter forskellige stillinger i Mediehus X, indtil han i 2001 blev ansat som orkester- og koradministrator. D var hans nærmeste leder. Han havde stor respekt for D som kunstnerisk leder, men han var ikke den bedste personale- og driftsleder. Han sås privat med H, men havde intet at gøre med hans ansættelse i koret.

Han stod bl.a. for den daglige administration af korsangerne. Han havde aldrig noget ledelsesansvar, men var bemyndiget til at træffe beslutning i mindre spørgsmål, f.eks. om kortvarig orlov eller om orkestermedlemmers indplacering. Han kunne ikke ansætte medarbejdere eller forhandle løn. Vigtigere spørgsmål, f.eks. om økonomi, blev behandlet i såkaldte samråd, hvor en række medarbejdere deltog, og hvor D derefter traf afgørelse. De holdt til på det gamle Koncertsted 2, mens resten af Mediehus X, herunder personaleafdelingen, var placeret i By 2. De var meget overladt til sig selv. Han blev aldrig sat ind i forvaltningsretlige regler om f.eks. notatpligt, journalisering eller god forvaltningsskik.

Koret var en del af Mediehus X, og pigerne var der frivilligt og ulønnet. D og H stod for en omfattende professionalisering af koret. Selv havde han til opgave at tage sig af korets turnéer i udlandet, men han havde ikke herudover opgaver for koret. De ansvarlige var navnlig H, D og F. Han kan ikke genkende et billede af en seksualiseret kultur mellem de voksne og pigerne i koret, og han er aldrig selv sat i forbindelse med seksualiseret adfærd. Der var ingen form for retningslinjer på området. Efter 2005 havde han ikke noget med koret at gøre.

Det var D, der omkring årsskiftet 2006-2006 bad ham tage sig af G's brev til H. Han kendte G af navn, men ikke i øvrigt. Han så ikke selve brevet og har heller set det i forbindelse med advokatundersøgelsen eller den nu foreliggende sag. Han havde overordnet kendskab til indholdet af brevet fra D's omtale. Han ved ikke, hvem der indkaldte G til mødet den 5. januar 2006. F var stoppet i december i 2005, og der var ikke ansat en afløser for hende, så der var ikke nogen i koradministrationen til at håndtere sagen. Han spurgte H, om det var rigtigt, at han havde sendt de omtalte SMS-beskeder, og det afviste H. Han opfattede situationen som en generel bekymring over stemningen i koret og ikke som anklager rettet mod H som person, og derfor så han ikke noget problem i, at H deltog i mødet. Hvis han havde opfattet det som en egentlig klage over H, ville han have bedt D om at tage sig af sagen. I bakspejlet kan han godt se, at det var uhensigtsmæssigt, at H var med, men i situationen mente han, at det var det rigtige. Korformanden deltog i mødet, fordi det var fast praksis. Han opfattede ikke korformanden som bisidder, og han overvejede ikke at spørge G, om hun ønskede, at andre, f.eks. hendes forældre, deltog i mødet.

På mødet ville han beskytte G mod at komme i problemer. Hun havde ikke SMS-beskederne med og kunne ikke sige, hvem de var sendt til, men det var ikke til hende selv. Hun kunne heller ikke sige, hvad de nærmere indeholdt. Hvis der havde været konkrete SMS-beskeder, ville han naturligvis være gået videre med sagen.

Han husker ikke, om han bad G henvende sig til den pågældende pige. Han overvejede ikke selv at henvende sig til andre medlemmer af koret. Meningen med at bede G om et nyt brev var at få hende til at fokusere på det generelle problem med kulturen i koret, så han kunne gøre noget ved den del. Han opfattede det ikke som en "sag", men som en samtale, hvor man skulle løse et problem. Han forstod det sådan, at der var enighed om, at G skulle skrive et nyt brev. Hans efterfølgende tilbud til G om at hjælpe med at skrive det nye brev var godt ment, og der var nok også tale om en lidt formalistisk trang til at få "afsluttet" sagen. I det hele taget gjorde han alt i den bedste mening, og i situationen opfattede han på ingen måde mødet eller det efterfølgende forløb som hårdhændet. Der var ikke tale om at "hjælpe" H, men i dag kan han godt se, at G kan have misforstået hans intentioner og opfattet forløbet som ubehageligt. Han kan også godt se, at han kan have haft en fremtoning, der var for autoritativ.

Efter mødet orienterede han D, men han ved ikke, om D fulgte op. Han talte først med H om sagen efter Politikens omtale i juni 2021.

Han blev bekendt med advokatundersøgelsen, da han fik et brev fra Norrbom Vinding, men han har sikkert inden da hørt om undersøgelsen i Mediehus X. Han følte det helt naturligt at stille op. Han læste kommissoriet for undersøgelsen, men det bragte ikke mindelser om sagen med G. Han fik ikke at vide, at han skulle genopfriske eventuelle mails fra den tid, så det gjorde han ikke. Han står ved, at han ved det første møde med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 ingen erindring havde om forløbet. Han havde nogle få rettelser til Norrbom Vindings udkast til referat af mødet og godkendte herefter referatet den 4. juni 2021. Da han forinden fik Politikens mail den 1. juni 2021, bragte det heller ingen erindring om G's sag, men han orienterede straks sine umiddelbare chefer. Politikens mail havde ikke betydning for hans godkendelse af referatet af mødet den 12. maj 2021, da det jo var forløbet af dette møde, referatet angik. Han overvejede ikke på det tidspunkt at orientere Norrbom Vinding om Politikens henvendelse, da den ikke ændrede ved hans erindring.

Da han den 5. juni 2021 læste Politikens artikler, begyndte forløbet med G drypvis at falde på plads i hans erindring. Han ledte i sine mails fra dengang og fandt dem, der vedrørte sagen. Han skyndte sig at sende dem til sine chefer. Han talte også med B, idet han følte sig pikeret over dennes udtalelser i Politiken. B sagde meget tydeligt til ham, at når man ikke er chef, kan man ikke pålægges chefansvar. Det opfattede han som en beroligelse. Han skyndte sig herudover at sende de fundne mails til Norrbom Vinding, idet han mente, at det var det rigtige at gøre. Han havde ikke indtryk af, at Norrbom Vinding kendte til dem i forvejen. Han har ikke på noget tidspunkt bevidst undladt at fortælle Norrbom Vinding om forhold, der kunne være relevante.

Da han blev afskediget, blev han vred, såret og ked af det. Han følte sig smidt under bussen og opfattede det som en politisk fyring. 48 timer senere skulle Mediehus X's generaldirektør redegøre for sagen i TV, og han var den eneste tilbageværende medarbejder fra dengang. I tilbageblik havde han gerne været hele forløbet foruden. Han er ked af G's oplevelser og ærgerlig over hans tilbud om at hjælpe hende med at skrive et nyt brev. Men der var ikke dengang nogen retningslinjer eller anden form for fastlagt proces for håndtering af henvendelser som G's, og han tog sig af sagen efter bedste evne og i bedste mening. Han mener, at han håndterede den bedre, end D ville have gjort. D's facon ville ikke have været hensigtsmæssig.

B har forklaret bl.a., at han siden 2019 har været direktør for Kultur, Børn og Unge i Mediehus X. Han er medlem af Mediehus X's direktion. Mediehus X's kor har eksisteret siden før 2. verdenskrig og er en vigtig institution i Mediehus X. Koret optræder f.eks. ved kongelige besøg og har også optrådt ved OL. Der er mange mindreårige børn i koret, men også unge voksne.

I efteråret 2020 og foråret 2021 kom der henvendelser til Mediehus X om krænkelse i koret, der skulle have fundet sted tilbage i tiden. Det var på den baggrund, at advokatundersøgelsen blev iværksat. Det var vigtigt, at undersøgelsen var toledet, således at det blev afdækket både, om der i det hele taget havde været krænkelse, og om eventuelle klager over krænkelse havde været håndteret ledelsesmæssigt korrekt. Mediehus X opfordrede alle medarbejdere, der måtte være relevante, til at deltage i undersøgelsen, men der var ikke nogen instruks om, at de skulle forberede sig ved f.eks. at gennemgå gamle mails. Han læste hele undersøgelsen, da den forelå, og han havde aldrig forestillet sig krænkelse i den foreliggende størrelsesorden. Han opfattede det som afdækning af en massiv tavshedskultur og af en kultur, hvor kunstneriske autoriteter kunne tillade sig mere end andre. Mediehus X udbetalte erstatning i 29 tilfælde.

I undersøgelsen blev A sat i forbindelse med to sager, bl.a. sagen om G. Undersøgelsen konkluderede, at A havde håndteret G's sag utilstrækkeligt. For ham var A's adfærd en gåde, herunder at han havde taget H med til mødet, og at han ikke havde involveret G's forældre. Det var også klart, at sagen skulle have været journaliseret. Han opfatter A's tilbud til G om hjælp til at skrive et nyt brev som uforståeligt. Han vedstår helt, hvad han er citeret for i Politikens artikel den 5. juni 2021, idet han opfatter de ledelsesmæssige krav til håndtering af sager som den foreliggende som grundlæggende de samme dengang og i dag. I forlængelse af artiklen havde han et møde med A. Han tog ikke referat, men han understregede over for A, at der ikke ville blive draget konklusioner, før undersøgelsen forelå.

Han er bekendt med, at A henvendte sig til både ledelsen i Mediehus X og Norrbom Vinding, da Politikens artikler forelå. Det er imidlertid svært ikke at få den tanke, at A hele tiden gav den et "nyk" mere i sine forklaringer, hver gang der udefra dukkede nye oplysninger op, som pressede ham. Han oplevede A's adfærd som forsøg på hele tiden at stille sig der, hvor det var mindst ubelejligt. Han undrer sig over A's mangel på refleksion undervejs i sagen. Hans tillid til A blev svækket i summen af skiftende forklaringer og oplysninger om dårlig håndtering, og han opfattede det sådan, at A hele tiden skulle tvinges til nye forklaringer i stedet for selv at give dem. Han overvejede, om det var muligt at nøjes med en advarsel, men det mente han ikke. Han lagde vægt på, at A ikke selv kunne se problemet. Der var på ingen måde tale om, at offentligheden skulle "tilfredsstilles". Formuleringerne i afskedigelsen af A skal forstås således, at Mediehus X lagde til grund, at A bevidst havde forsøgt at undertrykke klagen/henvendelsen fra G, og at han bevidst ikke havde svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen. Det var det, der begrundede afskedigelsen.

C har forklaret bl.a., at han er første janitshar i Mediehus X's Symfoniorkester. I 2000-2006 var han tillidsrepræsentant for orkesteret. Han samarbejdede med A, der refererede til D. D var ikke kun kunstnerisk, men også administrativ leder og tog derfor alle større beslutninger. A var daglig leder, en slags "god løjtnant" for D, og sad bl.a. med sager om kortvarig orlov. Han har aldrig hørt, at A havde nogen form for personaleansvar for Mediehus X's kor, og han bekendt var A i det hele taget ikke involveret i andet vedrørende koret end udlandsturnéerne.

Han kendte intet til sagen om G. Der var ingen retningslinjer for sager om krænkende adfærd, idet det var en helt anden tid. De holdt til på Koncertsted 2 og var meget overladt til sig selv. De var slet ikke klædt på til regler om f.eks. journalisering og notatpligt. Han ved ikke, hvilken relation A havde til H.

D har forklaret bl.a., at han var ansat i Mediehus X indtil 2007 og herunder chef for Mediehus X's kor. Han havde det overordnede ansvar og et stort "span of control", men det daglige personaleansvar var delegeret

til A. A var garant for, at alt gik rigtigt til, men kunne ikke tage større beslutninger om f.eks. ansættelser eller afskedigelser.

Henvendelsen fra G kom i et interregnum efter F's fratræden, og inden der var fundet en afløser for hende. Han erindrer ikke nærmere at have drøftet sagen med A. I givet fald har det været ganske kort, måske telefonisk. Der var meget, man dengang løste konduitemæssigt, og ikke med nutidens nymoralske tilgang.

E har forklaret bl.a., at hun var medlem af Mediehus X's kor fra 1997-2006. Hun var i en periode også korformand. D var kransekagefiguren, mens A var daglig leder og med på udlandsturnéerne. Hvis der var problemer, var der ikke rigtig nogen at gå til. Koret var en lille satellit, og de store piger måtte passe på de små.

Om mødet den 5. januar 2006 husker hun, at H henvendte sig til hende, vistnok lige før julen 2005. Han fortalte, at han havde modtaget et brev fra G, og han virkede chokeret og pikeret. Han sagde, at G påtalte en "lummer" tone i koret. Hun husker ikke, om han også sagde noget om SMS-beskeder. Hun tror, at hun læste brevet, men husker ikke det konkrete indhold, herunder omtale af SMS-beskeder. Hun talte ikke med G inden mødet.

På selve mødet deltog H, A, G og hun selv. Hun var 20 år på det tidspunkt. Hun husker ikke mødet tydeligt, men mener, at det var A, der førte ordet. Han spurgte G, om hun var klar over, hvor alvorligt hendes brev kunne være for H. G var "helt lille" og sagde ikke så meget. A spurgte ind til konkrete eksempler, og det endte med, at han bad G skrive et nyt brev og trække anklagerne mod H tilbage. Det var nærmest et diktat fra A's side, og G havde ikke noget valg. Stemningen var superubehagelig, og det var en totalt ulige magtbalance. Hun tror ikke, at der blev talt om SMS-beskeder. Hun følte sig inkompetent, og der burde have været forældre til stede. Hun talte ikke efterfølgende med G om sagen. Hun medvirkede af personlige årsager ikke i advokatundersøgelsen.

E har forklaret bl.a., at hun blev ansat i Mediehus X med virkning fra november 2001. Hun havde bl.a. med Mediehus X's kor at gøre som koordinator og senere som producent. H og D var hendes nærmeste chefer. Hun stod for alt det praktiske. A var mest involveret i korets udlandsturnéer. Han var meget dygtig. Hun kan ikke genkende, at A skulle have haft noget personaleansvar for koret. Hun vidste, at A og H var venner, men A var alt for professionel til at kunne lade påvirke af det.

Hun kendte ikke i sin tid til sagen om G. Sådant en sag ville ikke typisk henhøre under A. Hun kendte intet til sagsbehandlingsregler, f.eks. om notatpligt og journalisering. Der var ingen retningslinjer for den slags. Hun har heller aldrig hørt om retningslinjer for håndtering af sager om seksuelle krænkelser.

G har forklaret bl.a., at hun var medlem af Mediehus X's kor fra 2001-2006. Dengang var der kun enkelte voksne, man kunne henvende sig til, hvis man havde problemer. Udover H og D var der bl.a. to sanglærere. F var mest involveret i praktiske opgaver, og A var også nogle gange med inde over, f.eks. ved koncerter.

Der var mange medlemmer af koret, der havde en tæt relation til H, og med tiden opfattede hun nogle af relationerne som upassende på grund af seksuelle undertoner. Bl.a. fik hun vist SMS-beskeder, som H havde sendt til en pige i koret, der på daværende tidspunkt formentlig var 18-19 år. H omtalte pigen som sin "lille croquis-model". Det påvirkede pigen meget, og pigen viste hende beskederne i fortvivlelse over, hvad hun skulle gøre med dem. SMS-beskederne var en af grundene til, at hun i slutningen af 2005 valgte at sende et brev til H, men brevet var en del af en større problematik med en seksualiseret kultur i koret. Hun husker

ikke brevet ordret, men hun påtalte, at H ikke viste ansvar i forhold til den magt, som han havde i koret, og at han ikke optrådte etisk. Hun nævnte i brevet ikke konkrete episoder, heller ikke SMS-beskederne.

Mødet den 5. januar 2006 blev holdt i et lille kontor på Koncertsted 2, og udover hende selv var E, H og A til stede. Hun havde ikke på det tidspunkt fortalt noget til sine forældre, og Mediehus X havde heller ikke selv taget kontakt til dem. Hun havde ikke på forhånd fået at vide, at E skulle deltage, og hun forstod ikke, hvad E's rolle var. På mødet var det A, der førte ordet. Han sagde, at det var alvorlige anklager, hun var fremkommet med, og han spurgte, om hun kunne begrunde dem med konkrete eksempler. Hun husker ikke, hvad hun svarede, men det var ikke ret konkret. A havde en imponerende attitude, der ikke inviterede til betroelse. Hun er enig i E's beskrivelse af mødet.

A's konklusion på mødet var, at når hun ikke kunne give konkrete eksempler, kunne der ikke være hold i hendes klage, og hun måtte trække sit brev tilbage. Det var derfor, hun skrev brevet af 4. april 2006. Hun kunne ikke se, at hun havde andre muligheder, og hun mente ikke det, hun skrev. Der var tale om et diktat fra A's side, og hun følte sig intimideret. Hun stoppede i koret samme forår. Hun valgte at stå frem i Politikens artikler i 2021, fordi hun ikke i 2006 blev taget alvorligt.

6. Relevante overenskomstbestemmelser

Af "overenskomst mellem Mediehus X og Forbundet i Mediehus X for de i bilag 1 nævnte medarbejdere (2020) (MDR-navneoverenskomsten) fremgår bl.a.:

"§ 20. Opsigelsesbestemmelser og afskedigelse

...

Stk. 3. Medarbejderne har ved eventuel afskedigelse krav på at få forelagt en skriftlig motiveret opsigelse. Hvis Forbundet i Mediehus X skønner, at afskedigelsen er urimelig, kan den indankes for en voldgiftsret sammensat af to repræsentanter for Mediehus X, to repræsentanter for Forbundet i Mediehus X og en opmand, der efter parternes anmodning udpeges af formanden for Arbejdsretten. Finder voldgiftsretten, at afskedigelsen er urimelig og ikke begrundet i den ansattes eller Mediehus X's forhold, kan der tildeles pågældende en erstatning op til 52 ugers løn.

...

Bilag 2. Uddrag af aftaleresultat 1997/99

I aftaleresultatet vedr. aftalefornyelsen 1997/99 mellem Mediehus X og DRTF/Forbundet i Mediehus X om tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte i Mediehus X fremgår følgende:

"ad Pulje til særlig godtgørelse ved opsigelse fra Mediehus X 1/1-98

Ved afsked fra Mediehus X ydes en godtgørelse som beregnes som den faste månedlige løn og Mediehus X -pensionsbidrag multipliceret med det antal ekstra måneders opsigelsesvarsel den enkelte ville have fået i henhold til det for overenskomstansatte i henhold til overenskomst mellem Mediehus X og Forbundet i Mediehus X gældende, incl. de 3 mdr. i tilfælde af, at en medarbejder over 55 år opsiges af grunde, der ikke kan tilregnes den pågældende.

Udbetaling sker normalt som særlig godtgørelse sammen med udbetaling af den sidste månedsløn.

Den særlige godtgørelse ydes ikke, hvis der er ret til rådighedsløn.

For tjenestemænd der afskediges med pension vil den særlige godtgørelse – jf. afsnit 1 – udgøre differencen mellem hidtidig løn og udbetalt pension.

Pr 1. januar 2007 afsættes årligt 290.000 kr. Indgåede aftaler, der helt eller delvist er blevet dækket af puljemidler, skal efterfølgende fremsendes til Forbundet i Mediehus X, idet puljeansøgningen her skal fremgå.

Puljen kan endvidere anvendes ved individuel aftale om fratrædelsesordning efter samme praksis som gælder for overenskomstansatte.

Ordningen kan kun anvendes, hvis der er puljemidler til rådighed.”

7. Parternes overordnede argumenter

Forbundet i Mediehus X for A har overordnet anført navnlig, at det er vigtigt at holde den foreliggende konkrete sag adskilt fra den generelle og meget alvorlige sag om seksuelle krænkelse i Mediehus X's kor. Mediehus X's afskedigelse af A er uproportional og usaglig. Det er ikke tilstrækkeligt som grundlag for afskedigelse at henvise til indtryk, som A's adfærd måtte have efterladt, og som skulle begrunde, at Mediehus X ikke længere kunne have tillid til ham.

For så vidt angår forløbet tilbage i 2006 må der lægges vægt på, at A ikke var tilknyttet Mediehus X's korsstab. Han var orkester- og koradministrator, men ikke for Mediehus X's kor, og han tog sig kun af G's henvendelse til H, fordi D bad ham om det. A havde ikke ledelsesansvar og heller ikke erfaring i håndtering af sådanne sager, og der forelå ikke retningslinjer eller fastlagte procedurer, som han kunne tage udgangspunkt i. Det er endvidere usagligt af Mediehus X at lægge vægt på, at A ikke handlede i overensstemmelse med sædvanlige regler og principper for sagsbehandling. Sådanne regler og principper fandtes i realiteten ikke i Mediehus X på daværende tidspunkt.

Ved mødet den 5. januar 2006 var det ikke A's sigte at hjælpe H, og det er en usmagelig ansvarsfraskrivelse at henvise til, at A tidligere havde været med til at pege på H som dirigent for koret. Det er endvidere misvisende at betegne G's henvendelse som en klage, da der blot var tale om en bekymring. A's adfærd på mødet var ikke udtryk for afpresning eller manipulation, men for, at G hverken kunne dokumentere eller underbygge sine anklager. A's formål med, at G skulle skrive et nyt brev, var at følge op på hendes bekymring om dårlig stemning i koret. Det stemmer heller ikke med ordlyden af G's brev af 4. april 2006 til H, at hun skulle have følt sig presset eller manipuleret.

Under alle omstændigheder kan forløbet ikke begrunde afskedigelse efter så mange år. Der foreligger også passivitet fra Mediehus X's side, idet D var bekendt med G's henvendelse, uden at han greb ind.

Heller ikke forløbet i 2021 vedrørende Norrbom Vindings advokatundersøgelse kan begrunde afskedigelse af A. Enhver kan glemme enkelthændelser 15 år tilbage i tiden, og det er Mediehus X, der har bevisbyrden for, at der ikke ved A's samtale med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 var tale om en forglemmelse. At dømme

efter G's brev af 4. april 2006 til H var alle parter tilfredse med udgangen på mødet, og der var derfor ikke nogen grund til, at A skulle huske forløbet så mange år senere. Det var der heller ikke, da A modtog Politikens kortfattede henvendelse den 1. juni 2021, idet det først var efter artiklerne den 5. juni 2021, at han havde grundlag for nærmere at genkalde sig forløbet. Hans adfærd efter disse artikler understøtter, at han ønskede at være ærlig og åben over for såvel Mediehus X's som Norrbom Vinding, og da han den 4. juni 2021 godkendte referatet af samtalen med Norrbom Vinding den 12. maj 2021, var det alene forløbet af denne samtale, han skulle tage stilling til.

Der kan heller ikke lægges vægt på, at A ikke skulle kunne indse, at hans adfærd i 2006 ikke var tilstrækkelig. Han gav over for Norrbom Vinding udtryk for det modsatte, idet han bl.a. forklarede, at han med nutidens briller godt kunne se, at han ikke burde have accepteret at tage del i mødet den 5. januar 2006. Endelig kan der ikke lægges vægt på hans mail af 10. november 2021 til kolleger og samarbejdspartnere i Mediehus X. Han er beskyttet af sin ret til ytringsfrihed, og Mediehus X har ikke partshørt ham over denne del af afskedigelsesgrundlaget.

Med hensyn til størrelsen af godtgørelse må der ved anvendelse af overenskomstens § 20, stk. 3, lægges vægt på, at der er tale om en særligt grov og krænkende afskedigelse, idet A reelt er blevet ofret for Mediehus X's ønske om at frigøre sig fra en MeToo-skandale. Der må også lægges vægt på A's lange anciennitet. A er herudover berettiget til godtgørelse efter bilag 2 i overenskomsten.

Mediehus X har overordnet anført navnlig, at afskedigelsen af A er saglig og proportional, idet Mediehus X som følge af de indtryk, som hans adfærd i 2006 og 2021 har efterladt, ikke længere kan have tillid til ham. Afskedigelsen er rimelig i forhold til de påberåbte forhold og er sket under iagttagelse af relevante forvaltningsretlige regler og principper.

For så vidt angår forløbet i 2006 må der lægges vægt på, at A var ansvarlig for at behandle personalespørgsmål og derfor måtte forventes at være bekendt med almindelige regler og princippet for sagsbehandling, f.eks. om notatpligt. At der ikke på daværende tidspunkt forelå klare interne retningslinjer for behandling af sager om krænkende adfærd, ændrer ikke ved, at sædvanlige sagsbehandlingsprincipper selvsagt skulle iagttages. Det må A have været bekendt med.

A's behandling af sagen vedrørende henvendelsen fra G var imidlertid på flere punkter utilstrækkelig og kritisabel, idet han bl.a. burde have sikret sig, at H ikke deltog i mødet den 5. januar 2006, og at G fik mulighed for selv at vælge en bisidder i stedet for E. Hertil kommer, at hans forslag om, at G skulle trække sit brev tilbage og skrive et nyt med fokus på den generelle problemstilling, og hans tilbud om at hjælpe med et sådant brev efterlader det indtryk, at han forsøgte at undertrykke hendes klage, og at han i hvert fald ikke tog den alvorligt. Det understøttes af G's forklaring om, at hun følte sig presset og intimideret. G's brev af 4. april 2006 til H må ses i lyset af, at hun gerne ville ud af situationen på den bedst mulige måde. I det hele taget efterlader forløbet indtryk af, at A håndterede sagen ud fra et hensyn til at beskytte H, som han tidligere havde anbefalet som chefdirektør for Mediehus X's kor, og ikke til at tage G's henvendelse alvorligt.

Selv om forløbet på tidspunktet for afskedigelsen lå mange år tilbage, var Mediehus X ikke afskåret fra at anføre det som grundlag for afskedigelse. Der foreligger ikke passivitet, idet D ikke var nærmere involveret i sagen og ikke blev gjort bekendt med A's håndtering af den. Det forhold, at der er gået lang tid siden forløbet, må i øvrigt afvejes over for hensynet til at genskabe tilliden til Mediehus X. Dette hensyn bør tillægges stor vægt.

Også forløbet i forbindelse med advokatundersøgelsen i 2021 kan begrunde afskedigelse. A var forud for samtalen med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 bekendt med undersøgelsens tema, og han havde god mulighed for at forberede sig. Alligevel oplyste han i samtalen bl.a., at han ikke erindrede at have modtaget henvendelser eller lignende om seksuel chikane i Mediehus X's kor. Han godkendte den 4. juni 2021 referatet fra mødet, selv om Politiken ved mail af 1. juni 2021 havde henledt hans opmærksomhed på sagen om G. Først efter Politikens artikler den 5. juni 2021 var han angiveligt i stand til at huske sagen. Dette er vanskeligt at forstå, når man tager forløbets særegne karakter i betragtning, og det er påfaldende, at A efter først slet intet at kunne huske om G's henvendelse nu pludselig kunne huske forløbet ganske detaljeret. Alt i alt understøtter forløbet et indtryk af, at han ved samtalen den 12. maj 2021 ikke svarede retvisende og fyldestgørende på Norrbom Vindings spørgsmål.

Det må ud over det anførte tages i betragtning, at A ikke selv har kunnet erkende det utilstrækkelige i hans adfærd navnlig i 2006. Det må også tages i betragtning, at hans mail af 10. november 2021 til et betydeligt antal medarbejdere i Mediehus X understøtter, at der ikke kunne etableres et tillidsfuldt samarbejde med ham. Dette indebærer ikke noget indgreb i hans yringsfrihed, og der er ikke begået sagsbehandlingsfejl.

Hvis der efter overenskomstens § 20, stk. 3, skal betales godtgørelse for urimelig afskedigelse, kan den efter praksis højst udgøre, hvad der svarer til 25 ugers løn. Der er ikke indvendinger mod opgørelsen af godtgørelse efter overenskomstens bilag 2, og hvis afskedigelsen anses for uberettiget, skal denne del af påstanden om godtgørelse derfor tages til følge.

8. Opmandens begrundelse og resultat

8.1. Sagens baggrund og problemstilling

Mediehus X afskedigede den 29. november 2021 A fra hans stilling som producent på Koncertsted 1, Projekt 1 og Radiostation 1. Afskedigelsen var navnlig begrundet i A's behandling i 2006 af en henvendelse fra G til H og i hans adfærd i forbindelse med en advokatundersøgelse i 2021 gennemført af Norrbom Vinding.

Sagen angår, om afskedigelsen var berettiget (pkt. 8.2-8.6).

I det omfang, afskedigelsen ikke måtte være berettiget, angår sagen endvidere godtgørelse fra Mediehus X til A (pkt. 8.7).

Min samlede konklusion fremgår af pkt. 8.8.

8.2. Forståelsen af Mediehus X's afgørelse af 29. november 2021

Det fremgår af Mediehus X's afgørelse, at afskedigelsen af A overordnet er begrundet i, at Mediehus X "efter en samlet vurdering af din involvering i håndteringen af en klagesag fra 2005 og din medvirken i forbindelse med advokatundersøgelsen vedrørende Mediehus X's kor, der er blevet gennemført i 2021, ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling og dine arbejdsopgaver i Mediehus X."

Om forløbet i 2006 fremgår af afgørelsen, at "de dispositioner, du i forbindelse med håndteringen af G's klage/henvendelse til H i 2005 har foretaget, herunder at du bl.a. har foreslået, at G skulle trække en del af sit brev tilbage, og at du på et senere tidspunkt har tilbudt G hjælp til at formulere et sådant nyt brev, er egnet til at efterlade indtryk af, at du har forsøgt at undertrykke klagen/henvendelsen, der rettede sig mod H, som du ifølge dine egne oplysninger havde været med til at pege på som mulig ny dirigent for Mediehus

X's kor i 2000, og at en sådan måde at håndtere en klage/henvendelse fra et kormedlem ikke er udtryk for en acceptabel fremgangsmåde og dermed heller ikke i overensstemmelse med sædvanlige sagsbehandlingsregler og -principper."

Om forløbet i 2021 fremgår af afgørelsen, at "det ligger Mediehus X på sinde, at de chefer og medarbejdere, som har valgt at medvirke i advokatundersøgelsen iværksat af og for Mediehus X, svarer retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, der stilles, men at din medvirken i undersøgelsesforløbet i sommeren 2021 – uanset at forholdene ligger tilbage i tid – efterlader indtryk af, at du ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på de spørgsmål, du er blevet stillet om din involvering i og dit mulige kendskab til forhold og episoder af relevans for advokatundersøgelsen."

Afskedigelsen af A er således ifølge afgørelsen begrundet i "indtryk", som hans adfærd har efterladt eller været egnet til at efterlade, og som indebærer, at Mediehus X ikke længere "kan have den fornødne tillid" til ham.

Efter karakteren af de forhold, som Mediehus X i afgørelsen bebrejder A, må det lægges til grund, at der i realiteten er tale om disciplinær afskedigelse begrundet i pligtforsømmelser. I overensstemmelse hermed har B for voldgiftsretten forklaret, at afgørelsen skal forstås således, at Mediehus X har lagt til grund, at A i 2006 bevidst har forsøgt at undertrykke henvendelsen fra G og i 2021 bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen, og at det er disse forhold, der har ført til afskedigelsen.

Det er herefter denne forståelse af Mediehus X's afgørelse – der også synes forudsat i Mediehus X's procesførelse – som sagen i første række må bedømmes efter (pkt. 8.3-8.5).

I pkt. 8.6 vender jeg for fuldstændighedens skyld tilbage til det anførte om manglende tillid til A.

8.3. Forløbet i 2006 vedrørende henvendelsen fra G

8.3.1. *Den overordnede ramme for vurderingen*

På tidspunktet for Mediehus X's afskedigelse af A (november 2021) var der gået knapt 16 år siden forløbet i 2006 vedrørende G's henvendelse til H.

Om betydningen af dette bemærker jeg:

Der er ikke i lovgivningen fastsat regler om forældelse af ansættelsesretligt ansvar. Principielt forældes sådant ansvar derfor ikke.

Det er samtidig almindeligt antaget, at det har betydning, hvor længe der er gået, siden den pågældende pligtforsømmelse fandt sted. Hvis der er gået lang tid, kan det indebære, at ansvar ikke kan gøres gældende, eller at der skal fastsættes en mildere sanktion end den, der ellers ville være fastsat. Normalt skal der være særlige grunde, f.eks. meget grove forhold, hvis ansvar skal gøres gældende for pligtforsømmelser, der ligger mere end ca. 5 år tilbage i tiden. Jeg henviser til bl.a. God adfærd i det offentlige (Moderniseringsstyrelsen, KL og Danske Regioner, 2017), s. 40 f.

Det er ubestridt, at der – udover hvad der er gjort gældende i den foreliggende sag – intet har været at bebrejde A under hans ansættelse i Mediehus X. Afskedigelse af A, der helt eller delvis er begrundet i forløbet tilbage i 2006, må derfor forudsætte, at der i det mindste er tale om meget grove forhold. Det er i den forbindelse ikke i sig selv afgørende, i hvilket omfang A's overordnede, f.eks. D, i sin tid kendte til sagen vedrørende G og til A's håndtering af den.

8.3.2. *Tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler og -principper*

Mediehus X har i afgørelsen af 29. november 2021 anført, at man med hensyn til A's tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler og -principper særligt har hæftet sig ved, "at G ikke fik mulighed for selv at vælge, hvem hun ville have med som bisidder til mødet den 5. januar 2006, at H – i hvert fald som mødet udviklede sig – medvirkede til at behandle en klage over sig selv og sin egen påståede adfærd, at der ikke blev taget et referat, endsige et notat, fra det pågældende møde, at G blev opfordret til at trække en del af en klage tilbage, hvilket efterlader indtryk af, at klagen/henvendelsen reelt ikke blev taget alvorligt, og at D ikke blev involveret – eller i hvert fald ikke tilstrækkeligt involveret - i håndteringen af klagen."

I pkt. 8.3.3 tager jeg stilling til det anførte om valg af bisidder, H's deltagelse i mødet den 5. januar 2006 og manglende alvor i behandlingen af G's henvendelse.

Med hensyn til notatpligt bemærker jeg, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at reglerne herom i det væsentlige hverken har været kendt eller overholdt i den del af Mediehus X, hvor forløbet i 2006 udspillede sig. Det er allerede derfor udelukket i dag at støtte en afskedigelse på sådanne forhold. Der er herefter ikke grundlag for at gå ind på, hvilke nærmere oplysninger i sagen der i givet fald skulle have været gjort notat om.

For så vidt angår involvering af D bemærker jeg, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at det var D, der bad A om at tage sig af sagen vedrørende G, og at D – i modsætning til A – havde læst G's første brev til H. Ansvar for, at D ikke blev tilstrækkeligt involveret, må herefter i første række ligge hos ham selv. Heller ikke dette forhold kan derfor i dag støtte en afskedigelse af A.

8.3.3. Nærmere om behandlingen af G's henvendelse

Tilbage står den egentlige behandling af G's første henvendelse til H.

Der er enighed om, at G, E, H og A deltog i mødet den 5. januar 2006. Der er også enighed om, at A ikke spurgte G, om hun ønskede andre, f.eks. sine forældre, til stede, og at han på mødet bad G om at skrive et nyt brev med fokus på den generelle problemstilling om kulturen i koret. Ved en efterfølgende mail af 3. april 2006 tilbød han G at hjælpe hende med at forfatte et sådant brev.

G og A har efter deres forklaringer opfattet forløbet meget forskelligt.

G har således forklaret bl.a., at A på mødet den 5. januar 2006 havde en imponerende attitude, der ikke inviterede til betroelse, og at hun kan genkende E's beskrivelse af mødet, hvorefter stemningen var "superubehagelig" med en "totalt ulige magtbalance" mellem parterne. Hun har også forklaret, at hun skrev brevet af 4. april 2006 til H, fordi hun ikke kunne se, at hun havde andre muligheder, at der var tale om et diktat, og at hun følte sig intimideret.

Heroverfor har A forklaret bl.a., at han på mødet lagde vægt på, at G ikke var i besiddelse af de omhandlede SMS-beskeder og heller ikke kunne sige, hvem de var sendt til, eller hvad de nærmere indeholdt. Han har også forklaret, at meningen med at bede G om at skrive et nyt brev var at beskytte hende og få hende til at fokusere på den nævnte generelle problemstilling, at han ikke opfattede forløbet som hårdhændet, og at der ikke var tale om at "hjælpe" H.

Jeg bemærker herefter:

Mødet den 5. januar 2006 og det efterfølgende forløb var samlet set ikke – heller ikke efter datidens normsæt – hensigtsmæssigt. Uafhængigt af regler om inhabilitet kan det f.eks. ikke anses for korrekt eller gennemtænkt, at H selv deltog i mødet, eller at A – muligvis på selve mødet og i hvert fald i sin mail af 3. april 2006 – tilbød at hjælpe G med at forfatte et nyt brev til H, idet dette kunne opfattes som forsøg på at styre, hvad

hun ville skrive. Det kan heller ikke anses for hensigtsmæssigt, at Mediehus X ikke spurgte G, om hun selv ønskede at have nogen med til mødet, f.eks. hendes forældre.

Den foreliggende sag angår imidlertid ikke, om forløbet i 2006 var hensigtsmæssigt, men om Mediehus X knapt 16 år senere var berettiget til at afskedige A.

Ved denne vurdering må en række andre forhold spille ind.

Det må således bl.a. indgå, at behandling af sager som den foreliggende efter bevisførelsen har ligget uden for A's almindelige ansvarsområde, at der ikke var nogen form for fastsatte retningslinjer eller procedurer for behandling af sådanne sager, og at bevidstheden i samfundet om den omhandlede problemstilling generelt set var langt mindre end i dag. Det må også indgå, at det med hensyn til de pågældende SMS-beskeder – i det omfang, de overhovedet har været omtalt på mødet – ikke har været klart, hvad A havde mulighed for at gå videre med, idet G ikke var i besiddelse af beskederne og heller ikke kunne sige, hvem de var sendt til, eller hvad de nærmere indeholdt.

I tillæg til det anførte bemærker jeg, at der efter bevisførelsen ikke er grundlag for at tilsidesætte A's forklaring om, at hans sigte på mødet var at beskytte G, at hans forslag om, at G skulle skrive et nyt brev, havde til formål, at han kunne tage sig af et generelt kulturproblem i koret, og at hans tilbud om at hjælpe G med et sådant brev var ment som bistand og ikke som manipulation. Jeg tilføjer, at Mediehus X's bemærkning i afgørelsen om, at A i 2000 havde været med til at pege på H som ny dirigent for Mediehus X's kor, må anses for en insinuation om varetagelse af private hensyn, som savner dækning i sagens oplysninger.

Sammenfattende bemærker jeg, at hverken mødet den 5. januar 2006 eller det efterfølgende forløb var hensigtsmæssigt, heller ikke efter datidens normsæt. Og der var selvsagt intet til hinder for, at Mediehus X – som sket – offentligt kunne beklage forløbet, ligesom der intet havde været til hinder for, at Mediehus X tjenstligt kunne meddele A, at hans behandling af sagen ikke var i overensstemmelse med Mediehus X's forventninger.

Under de anførte samlede omstændigheder finder jeg imidlertid, at der mangler balance og proportionalitet i Mediehus X's bedømmelse af sagen, og at der ikke i 2006 havde været grundlag for at afskedige A. Mediehus X har i 2021 så meget mindre haft grundlag for afskedigelse, jf. pkt. 8.3.1.

8.3.4. Delkonklusion

Jeg finder, at Mediehus X ikke med henvisning til forløbet i 2006 vedrørende henvendelsen fra G til H har været berettiget til at afskedige A som følge af pligtforsømmelse.

8.4. Forløbet i 2021 vedrørende Norrbom Vindings advokatundersøgelse

8.4.1. Den overordnede ramme for vurderingen

Som anført i pkt. 8.2 må afskedigelsen af A på dette punkt anses for begrundet i, at han i 2021 bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i Norrbom Vindings advokatundersøgelse.

Det er ubestridt, at A ikke havde pligt til at udtale sig til brug for undersøgelsen, og at han selv valgte at gøre det. Under disse omstændigheder var A i hvert fald som udgangspunkt forpligtet til at tale sandt over for Norrbom Vinding. Det er ikke gjort gældende, at der er grundlag for fravigelse af udgangspunktet.

A har for voldgiftsretten overordnet forklaret, at han ved den første samtale med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 ingen erindring havde om sagen tilbage i 2006 vedrørende G's henvendelse til H. Han har også forklaret, at det først var efter Politikens artikler den 5. juni 2021, at forløbet med G drypvist begyndte at falde

på plads i hans erindring. Han har fastholdt, at han ikke på noget tidspunkt bevidst har undladt at fortælle Norrbom Vinding om forhold, der kunne være relevante.

Spørgsmålet er, om der uanset dette er grundlag for at fastslå, at A bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen

8.4.2. Nærmere om A's forklaringer

Under sin første samtale med Norrbom Vinding den 12. maj 2021 oplyste A bl.a., at han "ikke havde kendskab til eller havde hørt rygter om seksuel chikane eller lignende i Mediehus X's kor", og at han "ikke erindrede at have modtaget henvendelser, klager, bekymringsskrivelser eller lignende fra piger i Mediehus X's kor, deres forældre, medarbejdere eller andre om sager vedrørende seksuel chikane eller lignende."

Mediehus X har i sin afgørelse anført, at A havde tid til at forberede sig til samtalen med Norrbom Vinding. Dette må anses for ubestridt, men Norrbom Vinding bad ikke A om inden samtalen f.eks. at gennemgå eventuel relevant mailveksling, og B har for voldgiftsretten forklaret, at Mediehus X ikke selv udstedte nogen instruks herom. En sådan gennemgang kunne heller ikke i øvrigt – i det omfang, den måtte være praktisk mulig – forventes af A, og det fremgår af hans forklaring for voldgiftsretten, at han først foretog den efter at have set Politikens artikler den 5. juni 2021.

Forløbet i 2006 vedrørende henvendelsen fra G til H lå på tidspunktet for A's samtale i maj 2021 med Norrbom Vinding godt 15 år tilbage i tiden. Forløbet bestod for A's vedkommende i det væsentlige i mødet den 5. januar 2006 og i en efterfølgende kort mailveksling med G. G's brev af 4. april 2006 til H måtte efter sit indhold forstås således, at hun var tilfreds med sagens udfald, og der er ikke i øvrigt oplyst forhold, der indikerer, at A uden nærmere konkretisering skulle kunne huske forløbet så mange år senere.

Under disse omstændigheder er der som udgangspunkt intet grundlag for at fastslå, at A bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen.

I den forbindelse er der efter min opfattelse ikke noget bemærkelsesværdigt i, at A – som Mediehus X har fremhævet – den 4. juni 2021 med enkelte rettelser godkendte Norrbom Vindings udkast til referat af samtalen den 12. maj 2021, selvom han forinden (den 1. juni 2021) havde modtaget henvendelsen fra Politiken. Som forklaret af A var der tale om referat af en samtale, der allerede havde fundet sted, og Politikens henvendelse beskrev alene sagen fra 2006 i korte vendinger og uden at nævne G's navn. Jeg bemærker i øvrigt, at A straks – den 1. juni 2021 – gjorde R, S og T i Mediehus X opmærksom på Politikens henvendelse og herunder anførte, at han ikke havde nogen umiddelbar erindring om sagen.

Spørgsmålet er herefter, hvilken betydning det har, at A – efter at Politiken den 5. juni 2021 havde bragt sine artikler – var i stand til i en mail af samme dag til R, S og T, i en mail af 7. juni 2021 til Norrbom Vinding og i en opfølgende samtale den 13. august 2021 med Norrbom Vinding at give forholdsvis detaljerede oplysninger om forløbet i 2006. Jeg forstår Mediehus X's afgørelse af 29. november 2021 således, at det navnlig er dette, der indikerer, at A må have husket forløbet også under den første samtale med Norrbom Vinding den 12. maj 2021.

Jeg har forståelse for, at Mediehus X har hæftet sig ved det pludselige skift i A's erindring om forløbet i 2006. Jeg finder imidlertid, at spørgsmålet må vurderes mere nuanceret og med mere vægt på principper om bevissikkerhed, end det er sket i afgørelsen.

Om dette bemærker jeg først, at Mediehus X i afgørelsen – udover at referere til "indtryk", som A har efterladt, jf. pkt. 8.2 – anvender som terminologi, at det for Mediehus X er "vanskeligt at forstå", at A ikke allerede

ved samtalen i maj 2021 var i stand til at huske forløbet med G. Det afgørende er imidlertid – jf. pkt. 8.4.1 – ikke, om der er noget, der for Mediehus X er vanskeligt at forstå, men om der er grundlag for at fastslå, at A bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen

Politiken bragte i artiklerne den 5. juni 2021 en række oplysninger om forløbet i 2006, som ikke tidligere havde været fremlagt, hverken af Norrbom Vinding ved samtalen den 12. maj 2021 eller af Politiken i mailen af 1. juni 2021 til A. Bl.a. blev der for første gang omtalt SMS-beskeder fra H, ligesom G nu optrådte ved navn og gav en detaljeret fremstilling af såvel sit oprindelige brev til H som af mødet den 5. januar 2006 og det efterfølgende forløb, herunder A's mail af 3. april 2006 til hende og hendes opfølgende brev af 4. april 2006 til H.

Det må anses for almindelig erfaring, at erindring om begivenhedsforløb kan blive fremkaldt eller forstærket af konkrete oplysninger. Under de anførte omstændigheder finder jeg derfor, at der samlet set ikke er noget bemærkelsesværdigt i, at A efter Politikens artikler – der også gav ham anledning til at finde mailvekslingen med G frem – var i stand til at give en forholdsvis detaljeret fremstilling af forløbet i 2006.

Der er således efter min opfattelse ikke noget usandsynligt i A's forklaring for voldgiftsretten om, at "forløbet med G drypvis [begyndte] at falde på plads i hans erindring" efter Politikens artikler, og der er efter min opfattelse herunder ikke dækning for B's udsagn om, at A's adfærd måtte opfattes "som forsøg på hele tiden at stille sig der, hvor det var mindst ubelejligt." Jeg finder under alle omstændigheder, at der ikke – med den sikkerhed, der må kræves i en sag om afskedigelse – er grundlag for at fastslå, at A bevidst har undladt at fortælle Norrbom Vinding om forhold, der kunne være relevante.

Sammenfattende bemærker jeg, at det ikke er muligt for voldgiftsretten – lige så lidt som for Mediehus X – at vide, hvad A faktisk har husket under sin samtale med Norrbom Vinding den 12. maj 2021. Det afgørende er imidlertid som nævnt flere gange, om der er grundlag for at fastslå, at A bevidst ikke har svaret retvisende og fyldestgørende på spørgsmål i advokatundersøgelsen.

Efter det anførte finder jeg, at der ikke er grundlag for dette.

8.4.3. Delkonklusion

Jeg finder, at Mediehus X heller ikke med henvisning til forløbet i 2021 vedrørende Norrbom Vindings advokatundersøgelse har været berettiget til at afskedige A som følge af pligtforsømmelse.

8.5. A's mail af 10. november 2021

Det fremgår af pkt. 1.4.2 i Mediehus X's afgørelse af 29. november 2021, "at Mediehus X har noteret sig, at du den 10. november 2021 har sendt en mail til et betydeligt antal medarbejdere på Koncertsted 1, Projekt 1 og Radiostation 1 med overskriften 'syndebuk', i hvilken du anførte, at du reelt er blevet afskediget, for at Mediehus X har kunnet sige 'at de har ryddet op i Pige Kors sagen', og at Mediehus X har begået et karaktermord på dig." Det fremgår også, at "En adfærd som denne som reaktion på, at Mediehus X meddelte dig den påtænkte afskedigelse, understreger efter Mediehus X's opfattelse, at der ikke kan etableres et fremadrettet tillidsfuldt samarbejde mellem dig og Mediehus X."

Det anførte må forstås som en del af Mediehus X's begrundelse for at afskedige A.

Mediehus X har ikke anført noget, der kan begrunde, at A's mail skulle være retsstridig. A har naturligvis været berettiget til over for kolleger og samarbejdspartnere i Mediehus X at give udtryk for sin personlige opfattelse af den påtænkte afskedigelse.

Det følger heraf, at den nævnte mail ikke har kunnet indgå som grundlag af afskedigelse af A.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, om Mediehus X skulle have partshørt A særskilt, inden man inddrog mailen i afskedigelsesgrundlaget.

8.6. Afskedigelse begrundet i manglende tillid til A

Som nævnt i pkt. 8.2 må det lægges til grund, at Mediehus X i realiteten har afskediget A med den begrundelse, at han har gjort sig skyldig i pligtforsømmelser.

Som også nævnt har Mediehus X imidlertid i afgørelsen – med henvisning til forløbene i 2006 og 2021 – anført, at Mediehus X "ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling og dine arbejdsopgaver i Mediehus X." Det er i den forbindelse anført, at "den måde, hvorpå du i dag anskuer håndteringen af sagen/henvendelsen fra G ... efterlader indtryk af, at du til stadighed ikke selv kan se, at din involvering i G's klage/henvendelse i 2005 var utilstrækkelig, og at denne manglende forståelse heraf understøtter Mediehus X's opfattelse af, at Mediehus X ikke længere kan have den fornødne tillid til, at du fremover vil kunne varetage din stilling i Mediehus X."

Det kan ikke afvises, at der kan være tilfælde, hvor der ikke er grundlag for disciplinær afskedigelse med henvisning til påberåbte pligtforsømmelser, men hvor de pågældende forhold alligevel indebærer et sådant tillidsbrud, at de kan begrunde diskretionær afskedigelse.

Et sådant tilfælde er der efter min opfattelse ikke tale om i den foreliggende sag. Med hensyn til forløbet i 2006 lå det på afskedigelsestidspunktet knapt 16 år tilbage i tiden, og det er ikke gjort gældende, at A på det nævnte tidspunkt varetog opgaver, som forløbet på nogen måde kunne anses for relevant i forhold til. Med hensyn til forløbet i 2021 er der ikke dokumenteret grundlag for at bebrejde A noget.

Det, som Mediehus X har anført om, hvordan A i dag anskuer forløbet i 2006, kan ikke føre til andet resultat. Jeg henviser i den forbindelse til bl.a. pkt. 8.3 i referatet af A's samtale den 13. august 2021 med Norrbom Vinding. Jeg tilføjer i øvrigt, at det må anses for meget tvivlsomt, hvilken vægt der overhovedet kan lægges på A's egen personlige vurdering af det nævnte forløb.

8.7. Udmåling af godtgørelse

Efter § 20, stk. 3, i MDR-navneoverenskomsten gælder, at hvis voldgiftsretten finder, at en afskedigelse er urimelig og ikke begrundet i den ansattes eller Mediehus X's forhold, kan voldgiftsretten tilkende den pågældende en erstatning på op til 52 ugers løn.

Efter det, der er anført i pkt. 8.2-8.6, finder jeg, at der tilkommer A godtgørelse efter bestemmelsen. Ved udmålingen må der bl.a. lægges vægt på A's anciennitet og på afskedigelsessagens forløb og karakter. Det må i den forbindelse indgå, at det – selv om A ikke personligt er sat i forbindelse med krænkende adfærd – i sig selv må anses for belastende for ham at være afskediget som led i den offentligt kendte sag om seksuelle krænkelser i Mediehus X's.

Under disse omstændigheder finder jeg, at godtgørelsen passende kan fastsættes til 500.000 kr.

Med hensyn til overenskomstens bilag 2 ("ad Pulje til særlig godtgørelse ved opsigelse fra Mediehus X 1/1-98") er parterne enige om, at der, såfremt afskedigelsen ikke er berettiget, er ret til godtgørelse efter denne ordning, og at godtgørelsen skal fastsættes til 539.831,16 kr. Der tilkommer derfor A en sådan godtgørelse.

8.8. Samlet konklusion

Jeg finder, at Mediehus X ikke har været berettiget til at afskedige A.

Jeg finder endvidere, at Mediehus X skal betale i alt 1.039.831,16 kr. i godtgørelse til A.

T h i b e s t e m m e s:

Mediehus X skal inden 14 dage betale 1.039.831,16 kr. til A.

Parterne skal betale egne sagsomkostninger og skal hver betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 2. oktober 2023

Jørgen Steen Sørensen